Een uitgave van de

Koninklijk Onderscheiden Muziekvereniging Concordia Noordijk

in samenwerking met de

Historische Vereniging Oud Noordijk

Concordia 75 jaar
1942 – 2017

April 2018

Redactie: Jubileumcommissie Concordia
Eindredactie en opmaak: Wim Meerman

Inhoudsopgave

Concordia 75 jaar

Voorwoord 3

Een woord van de voorzitter 4

Concordia 75 jaar 5

Concordia 60 jaar 12

Achterhoekse invallen: Boomplantdag 1998 19

Concordia 50 jaar (oet de krante) 21

Concordia 25 jaar (ok oet de krante) 22

Vrogger, bie de mesiek 25

Vrogger, bie de drumband 27

Hennie Wennink, meer dan 70 jaar lid 30

Erwin Boonk, dirigent orkest 33

Niek Braam, instructeur drumband 37

Henk Mensink, tambour-maître 39

Het gebouw Concordia deur de jaoren hen 41

Wie is wie op onderstaande foto 44

De jeugd en de toekomst van Concordia 45

Uitsmijter, met zo maar wat foto's.....54

Eerdere uitgaven Oud Noordijk.....56

Voorwoord

door Jacqueline van Oostrum, de vrouw van onze burgemeester, die al eens meespeelde met Concordia. Ze vindt het een eer dit stukje te schrijven in plaats van haar man, die dit soort zaken gewoonlijk doet.

Jacqueline van Oostrum in haar muzikale element. Actief op haar hoorn, zoals ze dat ook is bij een aantal verenigingen, o.a. Apollo in Goor.

Muziek maken vind ik het mooiste dat er is. Alleen thuis, maar nog liever samen met zijn allen in een orkest. Ik kan genieten van de muziek, ontroerd zijn op tijden en ook euforisch zijn als tijdens het spelen alles op zijn plek valt en je met zijn allen één wordt.

Bij mij begon het thuis bij mijn ouders: Orgelles van Zuster Berdine in het klooster in het dorp. Urenlang geoefend op Bach en in de pubertijd gestopt, omdat je als puber andere dingen belangrijk vindt. De muziek bleef kriebelen en toen we in Schalkwijk woonden en men bij ons thuis donateursgeld kwam ophalen heb ik me aangemeld als lid. Ik kreeg een hoorn van de fanfare en eigenlijk was ik in het begin helemaal niet gecharmeerd van het instrument: ik zag me al de hele repetitie napikken, daar had ik geen zin in. De klank van het instrument trok me over de streep en ik was verkocht. Nu kan ik met recht zeggen dat mijn hoorn een hele grote passie van me is.

Ik hou van het spelen bij een vereniging. Het samen oefenen op weg naar een concert of een concours. Je een tijd lang inzetten om bepaalde stukken samen onder de knie te krijgen en daarvan samen de vruchten te plukken. Een vereniging ben je niet alleen, maar vooral ook samen. Bardiensten draaien, donateursgeld ophalen, lid zijn van een commissie of het bestuur zijn dingen die daar ook bij horen.
Samen komt ook tot uiting in de verschillende mensen die samen spelen. Generaties vervallen en families spelen samen: van grootouders tot kleinkinderen in een orkest. Families worden geboren in het orkest, mensen worden verliefd en trouwen.
Zelfs het allerlaatste moment deel je met je orkest, hoe verdrietig dat ook mag zijn.

Concordia viert dit jaar haar jubileum en ik hoop van harte dat iedereen gaat genieten dit jaar. Samen muziek maken, vieren en ook trots mogen zijn op deze mooie vereniging. Van harte!

Jacqueline van Oostrum

Een woord van de voorzitter

Waarschijnlijk is het niet nodig om mijzelf voor te stellen, maar dat doe ik toch maar even.
Al ruim 25 jaar ben ik, Gerry Elbersen, voorzitter van Koninklijk onderscheiden muziekvereniging Concordia. Lid ben ik al 52 jaar. Mijn muzieknoten speel ik zowel bij het orkest op de hoorn als bij de drumband op de snaredrum. Muziek zit in mijn bloed, want mijn vader, HaJé Markink, was al lid van de muziekvereniging vanaf “bijna” het eerste uur. Van hem heb ik ook het voorzitterschap overgenomen.

75 jaar bestaat onze muziekvereniging en dat is iets waar ik enorm trots op ben en dat gevierd mag worden. In de huidige tijd is dat een hele prestatie. In deze uitgave wordt er stil gestaan bij deze mijlpaal. Vanaf de oprichting 10 november 1942 tot heden. Mooie foto’s, verhalen en interviews kunt u bekijken en lezen.

Links: Gerry Elbersen, voorzitter van de Koninklijk Onderscheiden Muziekvereniging Concordia Noordijk.

Natuurlijk wil ik een aantal mensen bedanken.
Ten eerste bedank ik de 4 Noarikse heren die “mijn” schitterende vereniging hebben opgericht. Zonder hen was er geen Concordia.
Ik dank iedereen die zijn medewerking heeft verleend om deze editie tot stand te brengen. De Noordijkse bevolking voor alle steun, donaties en bezoeken aan onze concerten en de aanmoedigingen langs de routes van de optochten. De vrijwilligers, tractorbestuurders en koekjesverkopers voor hun tijd en goede wil. De (oud)leden, dirigent en instructeur voor hun tomeloze inzet, geduld, begrip en muzikaliteit.

Ik wens dat u met veel plezier dit jubileumboek doorbladert en uw eigen herinneringen kunt ophalen.

En tot slot….
Ik hoop dat de muzikanten van Concordia nog heel lang de stilte aan flarden zullen slaan of blazen.

Gerry Elbersen.

Concordia 75 jaar

Onder de noemer activiteiten van Concordia beschrijven Gerry Elbersen en Hanny Markink waar de muziekvereniging Concordia zich de afgelopen 15 jaar mee bezig heeft gehouden. En dat dit meer is dan alleen muziek maken wordt in onderstaande tekst goed duidelijk gemaakt. In de daarna volgende hoofdstukken komt de periode tot aan het 60 jarige jubileum in 2002 uitvoerig aan bod d.m.v. stukken uit vorige jubileum-uitgaves en krantenberichten.

ACTIVITEITEN van CONCORDIA
door: Gerry Elbersen – Markink & Hanny Markink – Hasselo

Repetities
Om de muzikale intenties waar te kunnen maken vinden er wekelijks repetities plaats van het orkest en de drumband in gebouw Concordia onder leiding van dirigent Erwin Boonk en instructeur Niek Braam. Als dat niet voldoende is, dan zijn er vlak voor een uitvoering extra en generale repetities.

Koffie-Nieuwjaarsconcert
Elke 2e zondag in januari organiseren we een Koffie-Nieuwjaarsconcert. Het gaat hier om een gezellig concert voor zowel jong als oud. Dit is een mooie gelegenheid om elkaar een gelukkig nieuwjaar te wensen. Ook kan men na afloop, onder het genot van een borrel, gezellig nakuieren.

Donateursconcert
Van oudsher was het donateursconcert eigenlijk alleen bedoeld voor de donateurs. Het was naar de mensen toe een soort “dank je wel” voor de ondersteuning van de vereniging.
De donateurskaarten moesten dan ook voor het concert rondgebracht worden. Dit was een bewijs van vrije toegang tot het concert. Ook werden deze uitnodigingen allemaal door de secretaris met de hand geschreven. Tegenwoordig gaat dit allemaal digitaal.
Voor de pauze werden er over het algemeen echte zware muziekstukken gespeeld. Na de pauze was het allemaal wat luchtiger. Ook is men een beetje afgestapt van deze werkwijze. Ons idee is nu om een leuke muzikale avond neer te zetten waar iedereen met plezier naar kan luisteren. Meestal verbinden wij aan het concert een thema. Op dit thema wordt de muziek afgestemd.

4-Korpsenconcert
De gedachtegang achter dit concert was en is om naar elkaars muziek te luisteren. Dit concert wordt bij toerbeurt georganiseerd door de Needse muziekverenigingen te weten; Crescendo Neede, Amicitia Rietmolen, Halleluja Neede en Concordia Noordijk. Halleluja Neede is later gefuseerd met Sursum Corda Haarlo en samen zijn ze verder gegaan onder de naam Accoord.

Noaberconcert
De laatste jaren is aan onze concerten het “Noaberconcert” toegevoegd. Dit is een concert van Amicitia Geesteren, Excelsior Gelselaar en Concordia Noordijk samen. We vormen dan één groot orkest en één grote drumband. We sluiten af met een gezamenlijke mars. Op zo’n moment staan er ± 175 muzikanten op het podium. Bij toerbeurt wordt dit één keer in de twee jaar gehouden op telkens een andere locatie.

Optochten en serenades

Door de jaren heen hebben we medewerking verleend aan verschillende optochten. Te denken valt aan: De carnavalsoptocht, optocht tijdens de Pinksterkermis, ophalen schutterskoning, optocht tijdens de septemberfeesten in Ruurlo, avondvierdaagse inhalen en de intocht van sinterklaas in Noordijk. Amicitia Geesteren komt ons versterken tijdens de optocht met de Pinksterkermis. Daarentegen spelen wij dan weer mee met de Oranjefeesten in Geesteren.

Concordia tijdens de optocht met Pinksteren.

Concordia met steun van Amicitia Geesteren tijdens de Pinksteroptocht.

Een met betrekking tot het aantal uitgekleed Concordia, maar voor het Carnaval verkleed Concordia, tijdens een carnavalsoptocht in Neede.

Wanneer mensen een 40-, 50- of 60-jarig huwelijk vieren brengen wij, indien het bruidspaar dat wenst, een serenade. Een mijlpaal hierin was dat wij de eer hadden om voor een 70-jarig bruidspaar een serenade te mogen brengen. Op verzoek brengen we ook bij speciale gelegenheden een serenade.

In de Oale Schole wordt een 50 jarig bruidspaar een serenade gebracht.

<u>Oud papieractie</u>

De oud papieractie is al jaren een belangrijke bron van inkomsten voor Concordia. Tractorbestuurders gaan op vrijwillige basis mee door het dorp om samen met leden van

de vereniging het papier op te halen. Dit gebeurt iedere 2 maanden. Na afloop wordt er, onder het genot van een pilsje, nog even gezellig nagepraat. Destijds werd er nog meer opgehaald dan alleen oud papier. In het allereerste begin haalde men ook oud ijzer op. Toen de marktprijs hiervan niet meer aantrekkelijk was en ook de ballast voor de opslag te omvangrijk werd, is men hiermee gestopt. Tijdens de ophaalzaterdagen nam men ook oude schoenen en kleding mee.

Druk met het ophalen van oud papier.

Het oud papier ophalen is altijd gebleven. We hebben eind jaren 70 overwogen om hier mee te stoppen. Het verhaal deed zich voor dat we containers moesten gaan huren. Ook was de opbrengst dermate, dat het eigenlijk niet meer loonde. En zeker niet wanneer we moesten betalen voor de containers. De kiloprijs bedroeg nog maar een ½ cent. Toch zijn we doorgegaan. Later kwam de gemeente met de mogelijkheid tot subsidie voor het ophalen van oud papier. Dit papier werd afgenomen door de VAOP. Een coöperatie voor de inzameling van oud papier. Door deze regeling ontvangen de inzamelaars een vast bedrag per kilo oud papier. Is de papierprijs op de markt minder dan het beoogde bedrag dan wordt dit aangevuld door de gemeente. Is de kiloprijs hoger dan krijgen wij dat als verzamelaar aan het eind van het kalenderjaar uitbetaald.

Speculaasactie

Ook dit is een actie die niet weg te denken is. Vroeger werd er door de dames van de leden een vergadering belegd om te overleggen wat men zoal ging verkopen. Mandarijnen en Groninger koek werd uitgeprobeerd. Met de mandarijnen was geen winst te behalen. Wanneer ze in het gebouw waren moesten eerst de rotte eruit worden gehaald voor met de verkoop kon worden begonnen. Ook de Groninger koek bracht niet op wat ervan verwacht werd. Toen kwamen we begin jaren 70 op het idee om speculaas te gaan verkopen. Dit was een gouden greep. Want sinds jaar en dag gebeurt dit nog steeds. Alleen helpen nu ook de ouders van leden en enkele vrijwilligers mee.

Prins Bernhard cultuurfonds.

Het Prins Bernhard cultuurfonds kende een loterij-actie. Wij als vereniging kochten een aantal loten welke onder de leden werden verdeeld. Later is men overgegaan op de bus collecte. Hieraan werken wij mee. Alleen wordt het nu gecoördineerd vanuit de eigen

vereniging, wat destijds niet het geval was. Dat wij hieraan medewerking verlenen heeft te maken met het feit dat wij als vereniging, eens in de drie jaar, bij de aanschaf van instrumenten en/of uniformen subsidie ontvangen.

4 mei dodenherdenking

Op toerbeurt verzorgen wij op 4 mei de muzikale ondersteuning bij de dodenherdenking bij het monument op de Berg, tegenover het kerkhof.

Concordia tijdens de dodenherdenking bij het oorlogsmonument.

RABO Coöperatiefonds

Door de Rabobank werd een coöperatiefonds opgezet met als doel een vereniging of stichting financieel te ondersteunen voor een speciaal doel. Hiervoor moest men zich aanmelden en uiteenzetten waar men het geld aan wilde besteden. Voor een door de bank georganiseerde avond werden 5 projecten genomineerd. Deze genomineerden moesten in enkele minuten een presentatie neerzetten over wat men zoal voor ogen had. Door de aanwezige Rabobank leden kon er worden gestemd naar welk doel hun voorkeur uitging. Dus hoe meer stemmen, hoe groter het bedrag. Voor enkele jaren terug hebben wij middels dit coöperatiefonds een mooi bedrag mogen ontvangen voor een nieuw podium. Dit vooral dankzij de steun van de Noordijkse bevolking.

NL-Doet - de grootste vrijwilligersactie van Nederland

Het Oranje Fonds organiseert ieder jaar samen met duizenden organisaties in het land NL-Doet; de grootste vrijwilligersactie van Nederland. NL-Doet zet vrijwilligerswerk in de spotlights en nodigt iedereen uit om een dagje de handen uit de mouwen te steken.
Wij van Concordia steken op deze zaterdag ook de handen uit de mouwen. We gaan in en rond het gebouw bepaalde dingen een goeie beurt geven. Op deze zaterdag pakken we zaken aan waar we met de normale schoonmaakbeurt niet aan toe komen.
Het reguliere, periodieke schoonmaken van het gebouw gebeurt door de damesleden en de partners van onze herenleden.

Boekenmarkt
Tot tweemaal toe hebben we achter bij café Hassink op het trainingsveld van vv Noordijk een boekenmarkt georganiseerd. De boeken werden ons aangeboden. Zover het oog kon reiken was het enige wat je zag boeken, boeken en nog eens boeken. De opbrengst hiervan was voor de verenigingskas.
Tijdens de oranjemarkt in Neede hebben we ook meegewerkt met een boekenmarkt. De boeken die hiervan over bleven hebben we verkocht aan een handelaar.

Scholenprojecten
Tijdens dit project gaan we met verschillende muziekinstrumenten naar de B. Tormijnschool. Doel hiervan is om de kinderen op een leuke speelse wijze kennis te laten maken met de instrumenten, met als achter liggende gedachte, ledenwerving. Tijdens zo'n morgen mogen de kinderen proberen te blazen op de instrumenten. Zij worden hierin gesteund door leden van Concordia. Het is leuk om te zien hoe je op deze manier kinderen enthousiast kunt maken voor de muziek.

Een onderdeel, dat eigenlijk ook hoort bij het scholenproject, is: "**Wieger wordt wakker"**. De kinderen van de B. Tormijnschool hadden flink gestudeerd op het project "Wieger wordt wakker", dat op een zaterdag samen met Concordia werd uitgevoerd. "Wieger wordt wakker" wordt inmiddels in het hele land gespeeld.

Wieger wordt wakker.

In deze compositie maken kinderen, die in enkele delen meezingen, klappen en spelen, op een spannende en eigentijdse manier kennis met het blaasorkest. Wordt Wieger op tijd wakker om het instrument van zijn dromen te leren bespelen? Het leuke aan dit concert was dat onze leden niet waren uitgedost in uniform, maar iedereen droeg een pyjama. *(Een krantenfoto van dit gebeuren is verderop te vinden in het hoofdstuk "de jeugd en de toekomst van Concordia").* Ook waren er in de week voorafgaand aan het concert knutseldagen, waar de kinderen zelf probeerden muziekinstrumenten te maken.

Lentefair en Muziekfestijn
Eens in de twee jaar werd er een lentefair georganiseerd om en in de B. Tormijnschool en 't Haarhoes. Uiteraard was muziekvereniging Concordia hier ook vertegenwoordigd.

De kinderen konden er naar harte lust knutselen en eieren schilderen. Dit evenement was in een weekend voor Pasen en zo kwam men bij Concordia op het idee om eieren te verkopen. In samenwerking met ’t Haarhoes hebben we daarna een paar keer een muziekfestijn georganiseerd. Zowel buiten als binnen was er van alles te beleven op het gebied van muziek. Verschillende bandjes uit de regio hadden zich hiervoor aangemeld. Ook wij van Concordia Noordijk werkten hieraan mee. Aan de versterking van de inwendige mens was ook gedacht. Buiten stond een tent opgesteld voor een broodje hamburger of braadworst.

Medewerking aan de lentefair in 2003.

De Vlearmoesband

Alhoewel het geen directe activiteit van Concordia is, kan de Vlearmoesband toch wel gezien worden als een verlengstuk van onze vereniging. Het gros van de deelnemers bestaat uit muzikanten van Concordia. Naast hun optreden tijdens het Carnaval spelen ze bij diverse gelegenheden en op verschillende plaatsen, tot ver in Duitsland, zoals op de in Potsdam gemaakte foto te zien is.

In het Holländische Viertel in Potsdam (bij Berlijn) wordt in april nog steeds een Tulpenfeest gevierd. En in het weekend na 5 december Sinterklaas, tegenwoordig zelfs inclusief een fanatieke Zwarte Pieten discussie. Tijdens het Sinterklaasfeest in december 2017 was de Vlearmoesband hier, als Roetpietenband, in actie .

Concordia 60 jaar

Op 10 november 2002 bestond de muziekvereniging Concordia 60 jaar. Het toenmalige bestuur heeft toen “acte de presence” gegeven met een “petten act”, waarvan onderstaande foto getuigt.

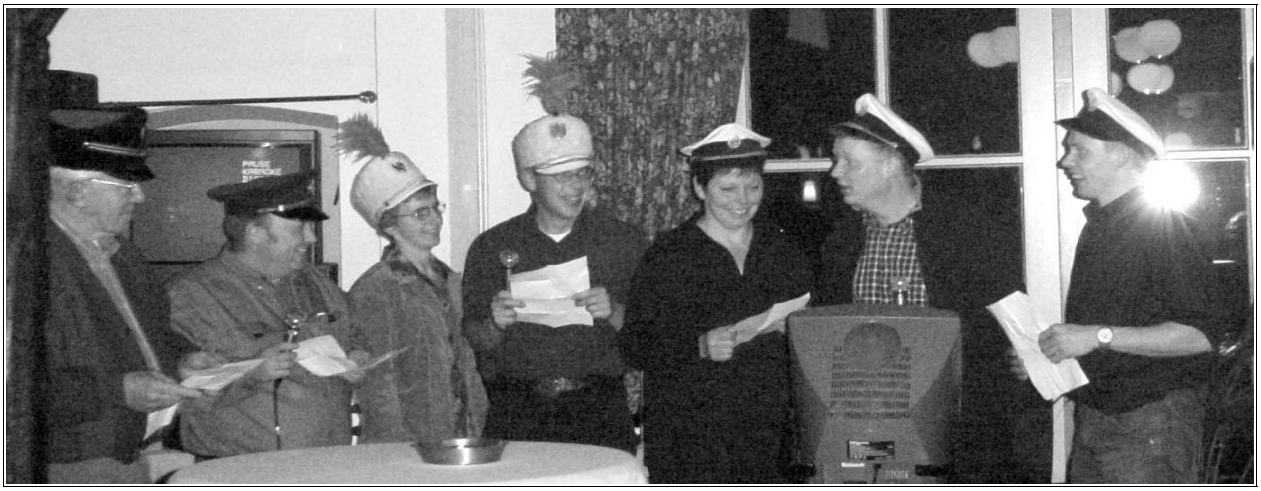

Er wordt hier toch niet wat onder de pet gehouden?

Ter ere van het 60 jarig jubileum is er toen een jubileumboekje gemaakt. In 2002 was Noordijk nog onderdeel van de zelfstandige gemeente Neede. Drs. M.J.(Thijs) van Beem was toen de burgemeester, die ook het voorwoord voor het jubileumboekje heeft geschreven. In dit boekje is de geschiedenis van Concordia uitvoerig beschreven. Aangezien de geschiedenis tot aan 2002 ondertussen niet veranderd is, wordt deze hier grotendeels uit dat jubileumboekje overgenomen.

In het jubileumboekje van 2002 komen ook een aantal toen nog levende oudere leden aan het woord. Zoals Bets Mengerink (Abbink), Herman Meerman (Kapraol) en Hendrik Jan Markink (Bolkman). Een aantal van hun opmerkingen en belevingen zijn *cursief* aan onderstaande geschiedenis van Concordia toegevoegd. Omdat Bets Mengerink vanaf het begin lid was, werd ook hij gehuldigd, zoals op de foto hiernaast te zien is.

Bets Mengerink 60 jaar lid van Concordia.

Concordia Noordijk 60 jaar! Bij de oprichting heeft men er niet van durven dromen dat de vereniging in 2002 zo'n bloeiende en actieve vereniging zou zijn met een belangrijke plaats in de Noordijkse gemeenschap. Hoe was het in het begin? Om u een indruk te geven volgen delen van notulen, jaarverslagen en andere opmerkelijke zaken van de afgelopen jaren. Het eerste exemplaar dat is bijgehouden, is nog uit de oorlog en was zoals vermeld 'bonloos verkrijgbaar'.

De muziekvereniging werd opgericht op 10 november 1942 door vier Noordijkse heren: L. Kurz, H. Markink, L. Mengerink en H.J. Tijink.

Bets Mengerink vertelde daar over: Ik kwam in die tijd geregeld bij Bets Kurz in de schoenenzaak. Bets kende reeds muziek en van het één kwam het ander. Hij leerde mij noten lezen en ik mocht op zijn altsax spelen. Op de wekelijkse kaartavond in de werkplaats van Jan Boonk vertelde ik, dat ik naar Bets Kurz ging om muziek te leren. Zodoende gingen al gauw meer jongens mee. We wilden eerst een bandje vormen om dansmuziek te maken, maar met H.J. Tijink (later naar Eibergen gegaan, café Tijink-Bats) en Herman Markink (Mans Koeslag) werd besloten om een muziekvereniging op te richten.

Herman Meerman vertelde: De eerste instrumenten zijn door de leden zelf betaald. Ze waren tweedehands en werden besteld bij muziekhandel van Kessel in Tilburg. De oude Gerrit te Vaanholt kwam ze met de bakfiets van Van Gend en Loos in een grote kist aan huis afleveren bij Bets Kurz.

Hendrik Jan Markink (Hajé) vertelde: Dat hij, nadat hij op twaalf jarige leeftijd was gevraagd drummer te worden, samen met Gerrit Jan Timmerije (de Scheper) met de trein naar Utrecht is geweest om daar een kleine trom en een tenorsaxofoon op te halen.

Op de vergadering van donderdag 2 september 1943, gehouden in café Wassink, kreeg de muziekvereniging de naam "Concordia". Hier werd ook een voorlopig bestuur samengesteld, bestaande uit: L. Kurz (voorzitter), F.H. Meerman (secretaris), G.J. Mengerink (2e secretaris), H. Markink (penningmeester) en B. Mengerink (2e penningmeester). Deze heren kregen op deze eerste vergadering reeds versterking van L. Altena als bibliothecaris en twee commissarissen te weten J. Poelert en H. Meerman.

Optreden Concordia in de beginperiode.

De geschreven taal is nog echt van die tijd. Zo staat er bijvoorbeeld geschreven "bij herstemming tusschen de laatste twee heeren" of "op deze eerste vergadering van de nog zoo jonge vereeniging". In het jaarverslag van 1944 staat geschreven "In september en wel op den 10 den vond de laatste repetitie plaats en kwam, in verband met de

oorlogshandelingen hier ten lande, het verdere gedeelte van het jaar stop te liggen."
Verder staat in dit verslag ook nog een woord van waardering voor de leden onderduikers die zo goed en zo kwaad als het kon hun best hebben gedaan om te studeren op de instrumenten en de repetities hebben bezocht.
Op 20 april 1945, als de benauwdheid der nazi-druk is verdwenen, worden de repetities weer hervat. Op 6 mei van hetzelfde jaar wordt er in café Wassink door de muziekvereniging een concert met na afloop vrij dansen aangeboden ter ere van de bevrijding. Gelijk hierna moet Concordia op 9 mei haar medewerking verlenen aan " 't Bevrijdings Kinderfeest" in Neede. Dit was de eerste keer dat Concordia op mars ging. Dit zorgde ervoor dat enkele leden toch met pijn in de buik vertrokken. De tocht werd behoorlijk goed volbracht en daarmee was de meeste plankenkoorts voor het spelen op mars wel verdwenen.

Verderop in het jaar volgde ook nog het Oranjefeest, waar ook weer een optocht moest worden gelopen. Hierbij is nog te vermelden dat H. Timmerije en H. Meerman als herauten te paard 's ochtends een rondtocht hebben gemaakt.
De eerste deelname aan een festival geschiedde op zondag 2 juni 1946 te Neede.
Het eerste concours was op Hemelvaartsdag 1949 in Hellendoorn. Hier werd een eerste prijs behaald met 52 punten. De eerste jaren werd het orkest geleid door de heer Kurz, die ook de meeste leden op de verschillende instrumenten leerde spelen. Echter na een bestuurscrisis op 10 september 1945 trad het volledige dagelijkse bestuur af en werd er ook besloten om een nieuwe directeur aan te trekken. Dit werd de heer Menkhorst, die vanaf 21 september 1945 bij Concordia het dirigeerstokje hanteerde. De heer Menkhorst heeft dit tot 31 augustus 1951 gedaan. De eerste repetitie daarna met een nieuwe dirigent, de heer Brouwer uit Deventer, was op 20 september 1951. De heer Brouwer is dirigent geweest tot 1960, waarna hij tijdelijk weer werd vervangen door de heer Kurz. Op 16 december van hetzelfde jaar werd een proefrepetitie gehouden met de heer Speek uit Hengelo, die op 3 januari 1961 als dirigent aantrad.

Op 1 februari 1953 tergen heftige stormen Nederland. De dijken in Zeeland braken en in Noordijk werd het muziekgebouw zodanig beschadigd dat de vergadering die gepland was niet door kon gaan. Het muziekgebouw waar dan over gesproken wordt, stond niet op de plek waar het huidige gebouw staat, maar lag met de ingang aan de GL Rutgersweg achter het zogenaamde "Kapraolshoes". Het was bereikbaar via een smal pad tussen de garage van Hendrik Meerman en de dubbele woning van Gerrit en Toon Meerman.

Op de foto hiernaast, genomen achter in de tuin van Gerrit Meerman, is het gebouw te zien. Op de voorgrond Toon en zijn vader Gerrit Meerman. Ze konden dus via hun tuin het gebouw bereiken.

In 1956 ging Concordia met dirigent Brouwer naar een concours in Gorssel waar een tweede prijs werd behaald. Niet tevreden met het resultaat besluit de muziekvereniging

op 2 september nog een keer op concours te gaan in Borne. Bij vertrek naar Borne waren de leden niet erg optimistisch en ook de supporters van de vereniging lieten het afweten om voor een tweede keer mee te gaan. Echter, Concordia behaalde het hoogste resultaat dat tot dan toe ooit was behaald, namelijk een eerste prijs met 111 punten en met lof van de jury.

Na de oprichting heeft Concordia het jarenlang volgehouden het concert te laten volgen door een toneelstuk van de toneelclub. De toneelclub bestond uit leden van Concordia aangevuld met andere toneelspelende Noordijkers. Dit is later vervangen door na het concert een dansorkest te laten spelen. Ook zijn er na de concerten optredens geweest van uit leden van Concordia samengestelde orkestjes, zoals de Duurzetters, die Egerländer en boerenkapelmuziek hebben laten horen.

Aansluitend op een concert van Concordia een toneelvoorstelling in café Hassink.

Eind oktober 1964 begon de heer Haitjema uit Losser als dirigent. Hij was de opvolger van de heer Speek. Tijdens het concert in 1968 presenteerde Concordia zich in nieuwe uniformen. Dit waren de groene uniformen, waar Concordia vele jaren in is opgetreden.

Na lang te hebben gewacht op een bouwvergunning was het op 19 juni1971 eindelijk zover dat er een begin kon worden gemaakt aan de bouw van een nieuw repetitielokaal. Op vrijdag 14 januari 1972 kon de eerste repetitie in het nieuwe gebouw plaatsvinden. Waarna de officiële opening werd uitgevoerd op zaterdag 24 juni door loco-burgemeester Herman Reurink (Hermans).

Boerenkapel de Noabers, links in de jaren 50, rechts na het behalen van de eerste prijs in Rietmolen.

De boerenkapel van Concordia, 'de Noabers' ging in datzelfde jaar naar een muziekconcours te Rietmolen, waar met grote vreugde een eerste prijs werd behaald met 128 punten, hetgeen tevens het hoogste aantal punten van die middag was.

Januari 1973 werd de drumband van Concordia opgericht. Op 4 januari 1973 werd onder leiding van de heer Wolthuis uit Borculo de eerste repetitie gehouden. Tijdens de Pinksterfeesten in Noordijk in juni van hetzelfde jaar, hoe kan het ook anders, heeft het eerste optreden plaatsgevonden. Instructeur Wolthuis is op 21 november 1974 opgevolgd door Gerrit Wonnink, die de drumband heeft geleid tot 1977. Daarna heeft Henk Mensink het voor vele jaren overgenomen. Thans, in 2017, is Niek Braam al weer vele jaren de instructeur.

Op 13 januari 1980 werd er voor het eerst op zondagochtend een koffie-nieuwjaarsconcert gegeven door orkest en drumband van Concordia. De ochtend werd goed bezocht door belangstellenden en het nieuwjaarsconcert is sindsdien elk jaar gehouden.
Zondag 27 september 1981 was een gedenkwaardige datum voor de drumband, want toen werd er deelgenomen aan een concours in Nijmegen. Hier werd met de werken 'Patrouille' en het lopende werk 'The Happy Boys' in totaal 280,5 punten behaald. Dit was goed voor een eerste prijs met promotie naar de 2de divisie. Vrijdag 7 juni 1985 organiseerde Concordia een taptoe, die op zaterdag 8 juni werd vervolgd met een show-, drum- en marsconcours. Het werd, ondanks het slechte weer, toch een succes.

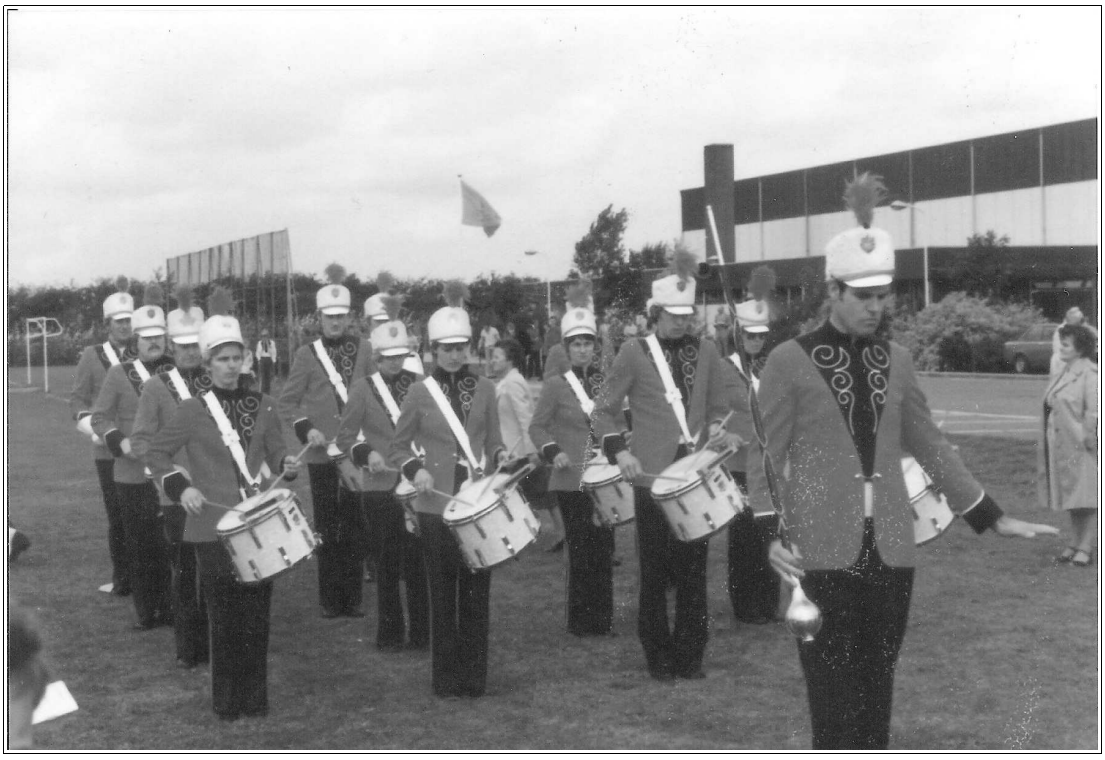

De drumband van Concordia in actie.

In hetzelfde jaar maakte dirigent Haitjema bekend dat hij Concordia gaat verlaten. Zijn opvolger werd de heer Dollekamp uit Rijssen. Maandag 23 september 1985 was de eerste repetitie met deze nieuwe dirigent. Wim Dollekamp is echter niet lang gebleven, want op 30 augustus 1987 maakte hij het bestuur kenbaar dat hij ontslag neemt. Hij bleef echter nog tot na het gezamenlijk concert van dat jaar. Hij werd, nadat er weer

proefrepetities waren geweest, opgevolgd door August Kraijenbrink, die op maandag 21 december 1987 voor het eerst de repetitie overgenomen heeft.

Op 5 juni 1988 ging de drumband naar een festival in Arnhem, waar een eerste prijs werd behaald.

Zaterdag 10 maart 1990 werd in de pauze van het donateursconcert het oude groene uniform verruild voor het huidige uniform. De voorzitter van Concordia's belang, de heer ter Horst, bood namens de Noordijkse bevolking dit uniform aan.

Concordia vanaf 10 maart 1990 in de rode uniformen.

Op 24 november 1990 nam Concordia, na 15 jaar afwezigheid, deel aan een muziekconcours in Zelhem. Hier werd met 288 punten een eerste prijs, met promotie naar de tweede afdeling, behaald.

Ter ere van het 50 jarig bestaan is Concordia op zondag 5 juli 1992 met 2 bussen naar ponypark Slagharen afgereisd. Het weer was prachtig, de stemming goed en met een beker en een prachtige foto werd 's avonds huiswaarts gekeerd. Tijdens het jubileumjaar organiseerde Concordia op 19 en 20 september 1992 een drum-, show- en marsconcours, waar een aantal showkorpsen en drumfanfares het publiek vermaakten met indrukwekkende shows. Later in het jaar volgde de jubileumreceptie.

Zaterdag 13 november is het weer zover, Concordia gaat op concours in de Spilbroekhal in Neede. Met een totaal van 301 punten wordt een eerste prijs met promotie naar de eerste afdeling behaald.

Op zaterdag 28 mei 1994 ging Concordia voor een uitwisselingsprogramma naar Zuiderwoude om aldaar een concert te geven. Voor diegenen die erbij waren, is dit een onvergetelijke dag geworden.

In 1996 tijdens het donateursconcert werden symbolisch nieuwe klarinetten en waldhoorns aangeboden, die na het concert in gebruik zijn genomen.

Zaterdag 7 september 1996 ging Concordia met twee bussen naar het pretpark de Efteling, waar na een optreden werd genoten van alles wat een pretpark maar te bieden heeft. Enkele weken hierna, op 28 september 1996, komt de fanfare uit Zuiderwoude bij ons op bezoek om gezamenlijk een concert te verzorgen.

15 November 1997 ging het orkest op concours naar Eibergen, waar een tweede prijs werd behaald. Twee jaar later op 27 november 1999 werd het in Neede nog een keer geprobeerd, maar helaas weer een tweede prijs.

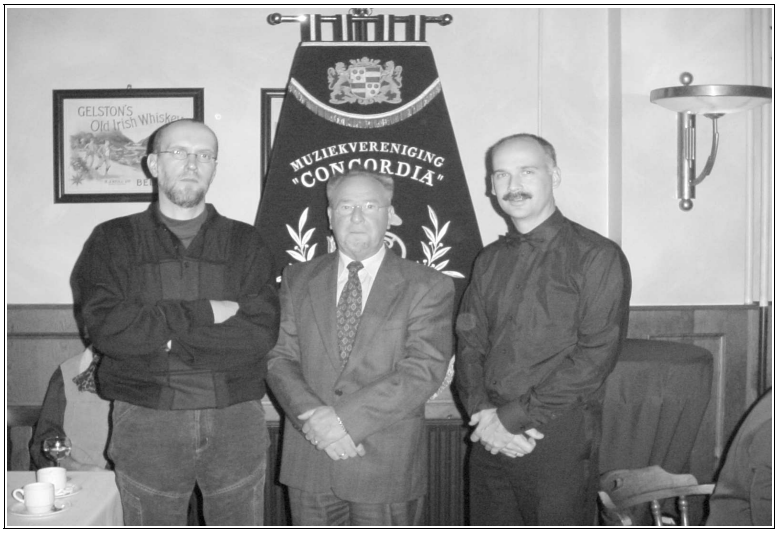

V.l.n.r. De dirigenten August Kraijenbrink, Piet Haitjema en Marc van Wessel.

In 2000 nam Concordia afscheid van August Kraijenbrink als dirigent. Zijn opvolger is vanaf 28 augustus Marc van Wessel. Op 9 juli 2000 ging Concordia naar het Avonturenpark Hellendoorn en op 30 september van datzelfde jaar organiseerde Concordia een Mars, Show en Marjorettewedstrijd waar, net als in 1992, de showorkesten het publiek weer versteld deden staan.
Dit was, in 2002, Concordia in vogelvlucht. Een actieve vereniging waarbij gezelligheid en muzikaliteit voorop staan!

Concordia in actie bij de heropening van de Oale Schole.

Achterhoekse invallen: Boomplantdag 1998

Op 21 maart 1998 was er in het dagblad Tubantia aandacht voor de door Concordia ondersteunde boomplantdag in Noordijk.

Het was vorige week zaterdag net een tafereel uit de film Fanfare van Bert Haanstra. Muziekvereniging Concordia blaast vrolijke deuntjes in Noordijk. Nee, de muzikanten marcheren niet door 't dorp. Ze zitten in uniform op wankele stoeltjes. En die staan weer achter op een versierde oplegger, waarmee de Concordianen achterwaarts door het dorp worden getrokken. Deze luxe-positie is niet voor de drumband weggelegd. Het `voetvolk' moet de tocht lopend achter de oplegger volbrengen. Achter de trommelaars trekken de versierde kleuters van de B. Tormijnschool trots een lindeboom als een soort oorlogsbuit door 't dorp. Ja, het is boomplantdag in Noordijk. En dat moet gevierd worden. Want Noordijk wordt groen. Het publiek bij café Hassink stroomt naar buiten om de optocht te verwelkomen. Want tegenover 't café, daar mot 't gebeuren. Daar wordt de Linde geplant. Wethouder Henk Klanderman staat vol verwachting bij 't gat te wachten. Maar Concordia trekt zich daar niets van aan. De vrolijke meute trekt voorbij, alsof ze de boom ergens in Neede moeten afleveren. Een peuter kan zich vaag nog een soortgelijk tafereel herinneren van een paar maanden geleden. En vraagt verheugd aan moeders: 'Gaan ze sinterklaas weer ophalen, mama?'

Concordia op de oplegger van Bronbemaling Hassink

Maar nee, de goedheiligman wordt niet opgehaald. Die stond immers even verderop waarschijnlijk te overpeinzen waar 't gat nu voor diende. Werd daarin het huidige college van B en W begraven? Nee gelukkig, in de verte klonk weer de fanfare *(harmonie!)*. De

vrachtwagen vol muziek heeft alleen maar even een rondje gemaakt door de nieuwe wijk de Vonderman.

Dus is even later een meute kleuters met hun kleine schepjes als een gek aan 't graven. Dat ze daarbij niet alleen de boom, maar ook elkaar van een laag zand voorzien mag de pret niet drukken. Er staat weer een Linde tegenover 't café Hassink en daar gaat het om. Zijn voorganger werd enkele jaren geleden getroffen door de bliksem. De vuurbol bezorgde de plaatselijke loonwerker de schrik van z'n leven, toen de bolbliksem tussen de huizen door en over z'n trekker vloog.

De Noordijkse kleuters druk met planten van de nieuwe linde.

Concordia 50 jaar (oet de krante)

Op 10 november 1992 was het 50 jaar geleden dat een viertal Noordijkse heren de muziekvereniging Concordia oprichtten. In de krant van 23 november 1992 is daar uitvoerige aandacht voor.

Uit de GOC: maandag 23 november 1992:
Koninklijke onderscheiding voor Concordia Noordijk in de bloemetjes.

NEEDE - Muziekvereniging Concordia Noordijk is zaterdagmiddag op de receptie ter ere van het gouden jubileum in café Hassink koninklijk onderscheiden. Burgemeester H.P. Jager overhandigde voorzitter H.J. Markink de bijbehorende penning en oorkonde. „Voor Concordia, dat zo gedragen wordt door de Noordijkse bevolking, moest iets gebeuren. Ik ben ervan overtuigd, dat deze onderscheiding een nog grotere motivatie zal zijn om Concordia in ere te houden", aldus de burgemeester. Markink toonde zich duidelijk geroerd door zoveel eerbetoon. „We zullen proberen deze onderscheiding zolang Concordia bestaat waardig te blijven", beloofde hij de vele receptiegangers. Concordia Noordijk is een grote muziekvereniging. De muzikale leiding is in handen van dirigent A. Kraijenbrink en instructeur H.J. Mensink. Het orkest telt 50 aktieve leden. Daar komen nog eens 20 leden van de drumband bij. ,,De oprichters Bets Mengerink, Bets Kurz, Hendrik Jan Tijink en wijlen Hendrik Markink hebben niet kunnen dromen dat hun initiatief tot het huidige resultaat zou leiden. Onze vereniging kan de toekomst met vertrouwen tegemoet zien", vond de voorzitter.
Wethouder G. ten Hoopen had ook lovende woorden voor de jubilerende vereniging. „Muziek leeft en brengt leefbaarheid. Concordia verzorgt deze taak op uitstekende wijze in Noordijk. Conform de betekenis van het woord Concordia: eensgezind". De wethouder wees in dat verband ook op de waarde van de muziekschool de Triangel voor de muziekverenigingen. Crescendo bracht uit naam van alle muziekverenigingen in Neede een serenade. C. Putman sprak namens de landelijke federatie KNF. „Mede dankzij de inzet van alle leden is Concordia op een muzikaal uitstekend niveau gekomen". Het gouden jubileum werd door de KNF beloond met een erepenning en oorkonde.
Oprichter L. Mengerink, die nog steeds aktief lid is van het orkest en in Noordijk beter bekend staat als Bets Abbink, werd speciaal in het zonnetje gezet. De vergulde speld werd zijn deel. „U bent één van die mensen die Concordia op het huidige niveau hebben gebracht", vond Putman. „Uw opmerking in de jubileumuitgave van Concordia zolang ik adem heb, blijf ik mijn partij wel meeblazen zijn mij uit het hart gegrepen. Ook mevrouw Mengerink werd nadien door voorzitter Markink in de hulde betrokken. Behalve de koninklijke onderscheiding kreeg de jubilerende vereniging een cheque van 5000 gulden aangeboden.

De cheque van 5000 gulden

Concordia 25 jaar (ok oet de krante)

Op 10 november 1967 was het 25 jaar geleden dat in Noordijk de muziekvereniging Concordia werd opgericht. In de Geldersch Overijsselsche Courant werd daar vooraf en achteraf uitvoerig aandacht aan besteed. Hier is alleen het verslag achteraf opgenomen.

Uit de GOC: maandag 13 november 1967:
Concordia Noordijk viert het zilveren jubileum: Buurtbewoners schonken uniformen.

De muziekvereniging Concordia te Noordijk heeft zaterdag onder grote belangstelling haar zilveren jubileum gevierd. Ze deed dat met een drukbezochte receptie, een voortreffelijk jubileumconcert en een feestavond, waarvan het hoogtepunt werd de aanbieding van een jubileumgeschenk van de buurtbewoners tot een bedrag van ruim f. 6000,- voor de aanschaffing van uniformen. Voordat de receptie begon, bracht het bestuur een bezoek aan de graven van de leden der vereniging, die haar in de 25 jaar van haar bestaan door de dood ontvielen.
De receptie in zaal Hassink was druk bezocht, ook door veel verenigingsafgevaardigden uit Neede en omgeving. Het bestuur was aardig in de bloemetjes gezet en daardoor zag het geheel er feestelijk uit. De voorzitter, de heer H. Wennink sprak een welkomstwoord en releveerde de voornaamste gebeurtenissen van de afgelopen 25 jaar. Hij legde er de nadruk op, dat een viertal Noordijker jongemannen in de bezettingstijd het initiatief nam voor de oprichting van de vereniging, n.l. de heren L. Kurz, L. Mengerink, H. J. Tijink en H. Markink. Twee van hen, de heren L. Kurz en L. Mengerink, zijn nog steeds werkend lid en Concordia heeft aan hen zeer veel te danken. Spreker deed een beroep op de jongeren van Noordijk om de gelederen van de vereniging, die 32 werkende leden telt, te komen versterken, want een wat ruimere bezetting is nodig. Van de gelegenheid tot feliciteren maakte eerst burgemeester mr. G. J. ter Braak gebruik. Hij bood namens het gemeentebestuur, namens wie het voltallige college van B. en W. aanwezig was, hartelijke gelukwensen aan, niet alleen aan de oprichters en de vereniging, maar ook aan de gehele gemeenschap van Noordijk, want wat zou deze dorpsgemeenschap zijn zonder een eigen muziekkorps? Een muziekkorps is een onmisbaar element. De vereniging, aldus spreker is opgericht in een wel zeer donkere tijd, de tijd van de bezetting en het is gelukkig maar opmerkelijk, dat ze zich hier heeft kunnen handhaven. Tenslotte is Noordijk toch maar een klein dorp. Dat heeft echter gekund, omdat Noordijk een hechte gemeenschap vormt. Namens het gemeentebestuur bood de burgemeester een geschenk onder couvert aan. Een rij van sprekers volgde met gelukwensen en geschenken, doch ook vele bestuurders van verenigingen kwamen, zonder het woord te voeren, hun gelukwensen aanbieden. Sprekers waren de heren G. J. Trachter (Chr. Muziekver. Halleluja, Neede), B. Dijkman (Needse Gymnastiek Vereniging), G. Geerdink (Coöp Raiffeisenbank, C.L.V. Noordijk en Jong Gelre), M. Krooshof (Gezamenlijke Oranje Verenigingen), B. J. Bouwman (Voetbalver. Noordijk), A. Peddemors (Zangver. Sursum Corda), J. Scholten (Muziekver. Crescendo), B. J. Neijenhof (N.E.O.), J. H. Waanders (R.K. Muziekver. Amicitia, Rietmolen) en H. Voortman (Muziekver. Excelsior, Gelselaar).

Uithuizige vrouwen?
Vrijwel allen gaven uiting aan hun mening, dat het wel zeer moeilijk is het verenigingsleven op gang te houden en men meende, dat vooral de jongeren van grotere activiteit blijk konden geven, al werd ook niet ontkend dat studie, avondlessen, ploegenwerk, e.d. het voor velen wel moeilijker maakt om aan het verenigingsleven deel te nemen. Anderen hadden echter, voor wat de zang- en muziekverenigingen betreft,

hun hoop gevestigd op de jongeren die thans de lessen aan de muziekschool volgen. Men meende, dat er voor de toekomst toch nog wel perspectieven lagen. Mevr. G. ten Cate-Peterkamp (Chr. Zangver. Looft den Heer) kwam tenslotte spontaan naar voren om te verklaren dat de moeilijkheden blijkbaar alleen bij de mannen liggen, want de damesverenigingen als Plattelandsvrouwen, Ver. van Huisvrouwen, enz. hebben helemaal geen gebrek aan belangstelling. Niemand kreeg gelegenheid om daaruit te concluderen dat de dames dus blijkbaar “uithuiziger” zijn dan mannen, want de voorzitter vond het hoog tijd om het officiële gedeelte van de receptie te beëindigen en hij deed het met hartelijke woorden van dank, zowel voor de vele goede woorden als voor de giften en bloemen, die daarbij werden aangeboden.

Feestavond

In de dezelfde zaal werd ’s avonds een vrij druk bezochte feestelijke bijeenkomst gehouden. Ook nu gaf de voorzitter een kort resumé over de afgelopen 25 jaar, terwijl hij ook een tweetal leden-oprichters huldigde. Hij deed dat namens de Koninklijke Nederlandse Federatie van Harmonie- en Fanfaregezelschappen, van wie niemand aanwezig kon zijn wegens een provinciale vergadering die op deze dag plaats vond. Aan de heren L. Kurz en L. Mengerink werd het ere-insigne van de Federatie aangeboden met daarbij behorende oorkonde. De voorzitter legde er de nadruk op, dat Concordia wel zeer veel aan deze twee leden te danken heeft. Dank bracht hij ook aan directeur P. W. Haitjema uit Losser (die met zijn echtgenote ook de receptie bijwoonde) voor zijn uitstekende leiding en voor alles, wat hij voor de vereniging deed. Hij bood hem een enveloppe met inhoud aan, terwijl de dames van genoemde drie heren bloemen in ontvangst hadden te nemen. Hierna begon de jubilerende vereniging, waarin ook 3 damesleden meespeelden, aan de afwerking van het feestconcert. Directeur Haitjema bewees daarbij dat hij ook met een kleine bezetting in staat is iets voortreffelijks te brengen, want dit programma stond op een hoog peil. Begonnen werd met Walk over, mars van Tom Kotter, gevolgd door het rustiger nummer Vastenavondmuziek van Henk Lijnschoten. Bijzonder mooi klonk de Triomphmars uit Aïda van Verdi, arr. Frits Jakma, waarin de signaalpassages van het koper voortreffelijk werden uitgevoerd. Veel inspanning eiste ook de Ouverture van de Operette Gri-Gri van Paul Linke, arr. S. P. van Leeuwen, terwijl een aardige afwisseling werd verkregen door het moderne nummertje Puppet on a string van Bill Martin en Phil Coultes, arr. M. Everaarts. Besloten werd met de bekende Kingsway mars van Tom Kotter. De stemming was prima en er werd vlot en met gevoel gemusiceerd, zodat dit programma aantoonde dat er voor Concordia heus geen reden tot pessimisme behoeft te zijn. Nadat de heer Prinsen van De Eendracht uit Haarlo nog gelukwensen had uitgesproken en een geschenk had aangeboden, omdat hij ’s middags niet aanwezig kon zijn, was het woord aan de heer J. C. Leerink, voorzitter van de Feestcommissie Noordijk, die het initiatief nam en zich belastte met de inzameling van gelden voor een huldeblijk van de burgemeester bij dit jubileum.

Uniformen

De heer Leerink begon met het aanbieden van zijn gelukwensen namens de Feestcommissie. Hij citeerde daarna hoe één der muzikanten, toen leerling van de 5e klas der lagere school, in 1952 dacht over Concordia. Hij had uit het schoolarchief een tweetal opstellen van nu nog meespelende muzikanten opgediept, n.l. Henk Wanink en Gerrit Ordelman. Hij bood hen thans deze opstellen aan. Spreker hoopte dat allen die al eens bij Concordia meespeelden, hun oude plaats weer zullen gaan innemen, want de gemeenschap van Noordijk kan Concordia niet missen. Velen steunen haar reeds door een donateurschap, maar ook daadwerkelijk heeft de vereniging steun nodig in de vorm van muzikanten. Het bestuur van de Feestcommissie, die veel dank aan Concordia

verschuldigd is, was van oordeel dat de muzikanten er bij optochten, e.d. niet bijlopen zoals het behoort en daardoor kwam men op de gedachte om bij deze gelegenheid een poging te wagen de nodige gelden bijeen te brengen om de muzikanten in een uniform te steken. De gehele bevolking droeg hieraan bij, terwijl ook de plaatselijke industrie, de C.L.V. en de Raiffeisenbank een flinke bijdrage leverden. Hij bood daarna de voorzitter een spaarbankboekje met een bedrag van f. 6090,50 aan. Een daverend applaus klonk op, toen de voorzitter dit prachtige bedrag bekend maakte. Direct hierop werd een modelkostuum getoond, zoals dat in overleg met het bestuur als het meest wenselijke was vastgelegd. Een mannelijke mannequin kwam het toneel opstappen, gestoken in een prachtig donkergroen uniform, met gouden biezen langs broek en banden om de mouwen, waarbij een platte pet van dezelfde stof, eveneens met goud afgezet. Als Concordia daarmee in het voorjaar voor de dag kan komen, zal dat een heel andere indruk geven dan de burgerpakjes van allerlei kleur, waarmee men het tot nu toe moest stellen. Dat voorzitter Wennink een beetje perplex stond, was geen wonder, maar hij bracht dan toch nog de hartelijke dank van de gehele vereniging naar voren voor dit vorstelijk geschenk. En mocht er iets overblijven bij de eerste aanschaf, dan blijft dat gereserveerd in het uniformfonds, dat men nu meteen zal gaan stichten. Aan alle gevers en geefsters, in het bijzonder aan de feestcommissie, bracht spreker hartelijk dank. Tot slot van het officiële gedeelte van deze avond werd nogmaals “Puppet on a string” gespeeld. Het verdere gedeelte van de avond werd verzorgd door het dansorkest The Melodians.

Tijdens het concert in 1968 presenteerde het orkest van Concordia zich voor het eerst in de groene uniformen. En de drumband in de fraai contrasterende oranje rode jassen. In het midden dirigent meneer (Piet) Haitjema in gala outfit.
Midden in de vierde rij van beneden staat onze huidige dirigent Erwin Boonk als beginnend trompettist te midden van de Meerman trompettistenkliek, bestaande uit van links naar rechts Wim Meerman, Gerrit Meerman, Mirjam Meerman en rechts van Erwin nog Herman Meerman. Erwin heeft het overleefd, en hoe!

Vrogger, bie de mesiek

duur Wim Kapraol

De muziek in Noarik besteet 75 jaor. Zelf bun'k bienao net zo oald. Doar schelt maor 'n paar maond an. Misschien bun ik d'r wal de oorzaak van, dat mie va neet bie de oprichting betrokken is ewes. Mien va en moo moos'n in dee tied trouw'n en dan he'j wal wat anders an de kop dan de meziek. Ik kan neet mear vraog'n of dat zo was.
Mien va was wal één en al meziek. Direkt nao de oprichting, in januari 1943 is hee al lid word'n. Dus nog vuur dat de earste ledenvergadering hef plaats evonden. Hee hef altied trompet espuld en deed dat neet alene bie Concordia. Hee spul'n ok met bie de boer'nkapel de Noabers, bie de Mölnbargerkapel, bie de GSM Band en bie de Duurzetters. Bie Concordia hef hee ok in't bestuur ezett'n.

Mien va hef mie ok het trompet spull'n eleard. Of eigenluk het spull'n op een cornet of een piston. Dat is un wat kleinere versie van un trompet. Later vond ik dat eigenluk mar niks, want bie Cresendo en zo hadd'n ze echte trompetten. En dat, terwijl de cornet eigenluk een edeler instrument is dan de trompet. De cornet is mear vuur de mooie melodieen en de trompet mear vuur het signaalwark. Bie Concordia hadd'n ze op een gegeven moment een tussenvorm evoond'n. De verlengde cornet. Toon mien oalde cornetje versleaten was, kreeg ik zo'n ding. Eentje van het mark Hüttl, toon nog in de hoge stemming. Ik geleufe dat meneer Haitjema doar veur ezorgd hat. Ut ding is nog steeds in 't gebouw aanweazig. Toon de hele meziek van de hoge (militaire) stemming oaverging naor de laege stemming, kwam'n d'r allemaol verlengde cornetten van het mark Courtois. Tegenwoardig he'w allemaol “gewone” trompetten.

Toon ik elf jaor was bun'k bie de meziek ekomm'n. Op 'n zundagmon'n moog ik met en word'n ik etoond an de dirigent Willem Brouwer oet Deampter. Dat was in 't meziekgebouw achter de garage van oom Hendrik (Hendrik Kapraol, van ut Transportbedrijf Meerman). Met de dirigent word'n af'esprokk'n dat, zo gauw ik de laatste bladziede van 't lesboekje ko'n spull'n, ik met moog spull'n in 't orkest. De weake d'r op he'k um dat veurespuld en toon moog ik met doon.

Bliekbaor he'k toon al snel un keer met edoane met 'n serenade. Ik geleuve dat ut bie café Meijers was bie'n feest van Hosman. Diena Hosman (Kreunen) hef mie later vake verteld, dat ik daor as klein kearltje bie de grote meziek stoon'e.

Met de meziek maak ie van alles met. Mooie dinge en minder mooie dinge. Een van de mooiste dinge is da'k miene vrouwe eigenluk ok an de meziek te danken hebbe. Dat zit zoo. Ik denk in 1962 dat wie met de meziek met deed'n an een festival in Haorle. Vriedags van te veur'n ginge wie naor Haorle um te oef'n. Toevallig had ik toon 'n vriendin (verkering) in Haorle. Dee vriendin wachten mie nao afloop op samen met een collega van heur. Bliekbaor had ut oef'n wat langer eduurd, want dee collega vondt, dat ut völ te lange duurd had. Daor is bliekbaor völle van bliev'n hang'n, want dee collega van mien toenmalige vriendin is wal later miene vrouwe eword'n. En is dat nog steeds.

An diverse concoursen he'k ok met edaone. Ik vond dat eigenluk mar niks. Ie hadd'n d'r boekpiene van en 'n oetslag kwam, zeker in 't begin, altied 'n betje willekeurig oaver. Zo as de beruchte concoursen in 1956 in Gorsel en in Borne. Ut verschil in punten is haoste neet te verklaor'n. En, d'r schient in ut jurryrapport te hebb'n estaone, dat de fluite de

earste keer neet te heurne was ewes en de tweede keer wal good was. Beide keren hef d'r gin (dwars) fluite met edaone, want den haw toon in Noarik nog neet.

Toon ik in 1959 op de ULO besmet was met TBC en naor ut sanatorium in Almen moos, was ut gedaon met ut trompet spöll'n. Ten earste mo's ie de long'n spaor'n en ten tweede'n kon'n ze dee herrie daor natuurlijk ok neet hebb'n. Ik heb daor wal een betjen gitaar learn spöll'n. Daor he'k later gebroek van können maak'n bie ut bandje “The Blue Rackets” duur neet alene trompet maor ok gitaarnummers te spöll'n.
Tijdens het verblief in het sanatorium hef ut völle indruk op mie emaakt, dat Concordia un oamd meziek kwam maak'n. Op 'n mooi'n zommeraomd in de tuin van het sanatorium he'w genoten van de meziek. En da'w is 'n keer naor boeten moog'n, want dat was d'r daor verder neet bie.

Wat ok völle indruk hef emaakt is ut afscheid van Jan Kempers. In het crematorium in Usselo hef Concordia toon het Largo oet de negende symfonie (“Uit de nieuwe wereld”) van Dvorak espöld. Jan had eerder dit nummer zelf bie zien jubileum an Concordia eschonk'n. Dit Largo word'n en wordt nog regelmatig espöld, zowal as inspölwark op 't concours in Eibarg'n as bie de Dodenherdenking bie 't monument op 'n Barg.

A'j neet alene bie Concordia meziek maakt, maor ok in een baendje en zoo spult, dan is't better um un keer 'n eigen instrument an te schaff'n. Dan he'j gin gedonder a's t'r 'n dutte in kump. Bie Jan Zweverink in Lochem he'k mien earsten trompet ekoch. Hee du't noo neet mear en steet veur sier in 'n tuin. Was ok neet zo'n duur'n. Later, a'j 'n betje bekend wordt met de trompetten, dan zee'j dat 'r bettere en minder goeie trompetten bestaot. En duur'n en minder duur'n. Toon ut oet kon en toon wie wal is in Amerika en in Zwitserland kwam'n he'k mie 'n Conn en 'n Bach trompet an'eschaft. Ok mien va, den völle boeten Concordia meziek maak'n, hef zich via van Weersel in Ensche 'n Courtois trompet aneschaft. Mie va is t'r neet mear, maor 'n trompet nog wal. Mien kleinzönne Timo spölt t'r noo oop. Den zet de traditie van trompeters binnen oonze familie voort: mien va, ikke, mien dochter Mirjam en neet alene de kleinzoon Timo, maor ok Jelle probeart ut.

<<<<< *Trompet in ruste in de tuin van Wim Kapraol* <<<<<

Vrogger, bie de drumband

Interview door Lydia Groothornte en Roland Kreunen.

Ze is klein van stuk. Altijd aanwezig tijdens de optredens en repetities en al 40 jaar trouw lid van Concordia Noordijk. Ze staat niet graag in de spotlights, maar is wel een vaste kracht binnen de drumband. Dat was voor ons de reden om haar op deze manier in het zonnetje te zetten.

Ze is geboren in Borculo en verhuisde op 5 jarige leeftijd naar Neede. Daar ging ze naar de Ruwenhofschool en later naar de huishoudschool in Borculo. Tijdens de danslessen bij Meijers, ontmoette ze Gerrit. Daar is het allemaal begonnen. Ze trouwden op jonge leeftijd en woonden eerst bij haar ouders in. Daarna gingen ze samen naar de Berkenstraat (ook bekend als Spekstraat) in Neede, welke tegenwoordig niet meer bestaat. Ze kregen samen 3 dochters, die later ook bij de muziek zouden gaan.

Weet u al over wie het gaat?

Ze werkte voor Coveco en herstelde overalls. Dat kon ze mooi thuis doen en daardoor was het goed te combineren met de opvoeding van de dochters. Het geld dat ze daarmee verdiende, heeft ze gebruikt om haar autorijbewijs te halen. Dat gaf haar weer nieuwe mogelijkheden op de arbeidsmarkt, want ze werd aangenomen als taxichauffeuse. Ruim 27 jaar reed ze rond met de mensen van de Hameland en de leerlingen van de Leeuwerikschool. Ze heeft dit werk altijd met plezier gedaan, maar ook echt wel eens iemand uit de taxi gezet omdat die vervelend was.

Ze had al op jonge leeftijd interesse in muziek. Op haar 11de begon ze met accordeon spelen. Ze nam samen met haar nichtjes les bij de accordeonvereniging Animato. Ze geniet er echt van en vindt het heerlijk ontspannend. Pas geleden op de familie reünie hebben ze nog weer samen gespeeld. Ook heeft ze regelmatig bij Erve Brooks gespeeld met de slachtvisite. Helemaal in der eentje. Ze putte zoveel energie uit het feit dat mensen het leuk vonden en gezellig meedeinden.

Hoe kwam ze dan bij Concordia? Had ze daar nog wel tijd voor? Nou, dat ging zo.

De dochters werden groot en gingen samen met vader naar de muziek. Zij waren degene die vonden dat moeder ook maar eens bij de muziek moest gaan. Desnoods als vaandeldrager, werd er gezegd. Uiteindelijk is het de drumband geworden. Ze heeft les gehad van Henk Mensink. Roffelen leren deed ze op het aanrecht. De buren dachten dat ze aan het slagroom kloppen was. 40 jaar later is ze nog steeds actief lid van onze vereniging.

Haar eerste optreden weet ze nog goed. Het was bij het kraomschudden van Linda te Vaanholt. Ze mocht alleen de krentewegge dragen, want muziek maken ging toen nog niet goed genoeg. Gelukkig is dat allemaal goed gekomen. Ze is altijd heel serieus tijdens de repetities. Ze kan er niet goed tegen als mensen zitten te ouwehoeren en de gedachten er niet bij hebben.

Weet u nu inmiddels over wie het gaat?
Over het algemeen speelt ze ”snare drum” In het verleden ook vaak de cowbell. Ze weet nog als de dag van gisteren, hoe zenuwachtig ze was voor een concert waar ze op het

laatste moment opeens de cowbell moest spelen. Erik Poelert zou dit eigenlijk doen, maar die kon door omstandigheden niet mee spelen. Alle nummers werden toen ook nog eens uit het hoofd gespeeld, wat het extra lastig maakte. Tegenwoordig is ze niet meer zenuwachtig voor de uitvoeringen, of misschien toch wel een beetje…

In haar tijd bij de drumband heeft ze van alles meegemaakt. Een keer tijdens een concours in Losser was iemand de pet vergeten. Toen was er paniek in de tent. Henk Wanink is met een noodgang naar Noordijk gereden om de pet op te halen en was gelukkig net op tijd terug om mee te doen.

Dat ze fanatiek is met muziek maken blijkt wel uit het feit dat ze enkele malen per week thuis repeteert om bij te blijven. De nadruk legt ze dan op de stukjes die dan nog net niet lukken. Ze vindt het jammer dat niet iedereen die zelfde instelling heeft, want dan zouden er andere en meer stukken gespeeld kunnen worden. De stukken samen met het orkest spelen vindt ze erg leuk. Ook van nummers die anders zijn dan standaard, bijvoorbeeld de cupsong, kan ze erg van genieten. Dit was best een uitdaging, maar erg leuk om te doen.

Heeft ze nog wel tijd voor andere dingen? Ja, natuurlijk…

Jaarlijks verkoopt Concordia speculaas. Daarbij is ze steevast van de partij om haar steentje bij te dragen. Ook bij het schoonmaken van het gebouw of de NL Doet dag staat ze niet van ver te kijken. De meeste dingen doet ze het liefst samen met Gerrit. Als je ergens bij bent, moet je ook met de andere activiteiten helpen, vindt ze. Je moet het uiteindelijk toch samen doen.

Ook gaat ze graag op vakantie of maakt ze uitstapjes met Gerrit. Ook dan is er wel weer een raakvlak met muziek. Ze waren een keer in Oostenrijk aan het wandelen in de bergen. Bovenop de berg was een klein hutje waar ze naartoe gingen om een hapje te eten en wat te gaan drinken. Er was iemand aan het spelen op de trompet. Aan de muur hing een bariton en een accordeon. Ze vroegen of ze mee mochten doen. Ze hebben de hele middag met zijn drieën muziek gemaakt. Er kwamen steeds meer mensen naar het hutje toe die niet meer weg wilden. Ze bleven allemaal hangen omdat het zo gezellig was.

We houden u niet langer meer in spanning.

Dit levensverhaal gaat over Dini Huurneman. We hopen dat u het lezen van dit verhaal net zo leuk vond als wij. Misschien bent u zelfs wel enthousiast geworden om zelf bij de muziek te gaan.

Op de foto links Dini, op pad met de drumband.

Op deze meer recente foto wordt Dini Huurneman bij het veertig jarige jubileum in het zonnetje gezet door de voorzitter Gerry Elbersen-Markink. Ook echtgenoot Gerrit wordt bij de festiviteiten betrokken.

Uit de oude doos: *Concordia in 1966 bij de opening van Camping den Eversman.*

Hennie Wennink, meer dan 70 jaar lid

Hennie Wennink is op dit moment het oudste lid van Concordia, niet alleen met betrekking tot zijn leeftijd, maar ook als lid. Hij is nog steeds vrijwel elke maandagavond op de repetities aanwezig en dat al 72 jaar lang. Dus drie jaar na de oprichting is hij al lid geworden. Toen Concordia 25 jaar bestond, in 1967, was Hennie voorzitter en actief aan het woord tijdens de festiviteiten. Hij mocht namens Concordia onze eerste uniformen in ontvangst nemen. Uiteraard trad hij op als spreker bij serenades, zoals hieronder te zien is bij een huwelijksjubileum van Henk Pasman en Mineke.

Links Hennie Wennink vele jaren geleden als voorzitter in actie .

Lydia en Marian Groothornte zijn op bezoek bij Hennie Wennink het volgende te weten gekomen:

Het begon allemaal lang geleden, toen de tweede wereldoorlog volop aan de gang was. Hennie was nog een kleine jongen toen hij werd geboeid door muziek. Iedere zondagochtend ging hij samen met Jan Hofman op de fiets naar de klarinetles bij Gerrit-Jan Mengerink in Borculo. Het waren spannende tijden. Op een ochtend moesten ze een sloot induiken om te schuilen voor een luchtgevecht. Dit weerhield hem er echter niet van. Muziek was te belangrijk voor hem.

De repetities waren toen nog in de school, tegenwoordig genaamd “de Oale Schole”. Voordat de repetitie kon beginnen, moesten eerst alle banken verzet worden om ruimte te maken. Tijdens de oorlog waren er veel huizen kapot gebombardeerd. Er werden daarom overal noodwoningen geplaatst als tijdelijke oplossing. Eén van die noodwoningen is later door leden van de muziek afgebroken en weer opgebouwd achter het huis en de garage van Hendrik Kapraol. Dit werd de nieuwe repetitieruimte. Het was een houten gebouw, dat ’s winters nogal koud aanvoelde. Maar gelukkig was er iemand die ’s avonds de kachel al lekker warm had opgestookt.
Hennie werd lid in 1944, enkele jaren na de oprichting. Daarmee is hij nu het langst meespelende lid van Concordia en ook het oudste lid. In zijn tijd bij de muziek is hij ruim 20 jaar voorzitter geweest en mocht hij namens Concordia onze eerste uniformen in ontvangst nemen. Speeches houden deed hij het liefst uit het hoofd. Eén keer had hij iets op papier gezet, voor het 25 jarig jubileum. Toen kwam hij er helemaal niet meer uit, dus daarna maar gewoon weer uit het hoofd gedaan. Hij vond dit een mooie tijd en een enorme eer om de vereniging te vertegenwoordigen. Daarna heeft hij het stokje overgedragen.

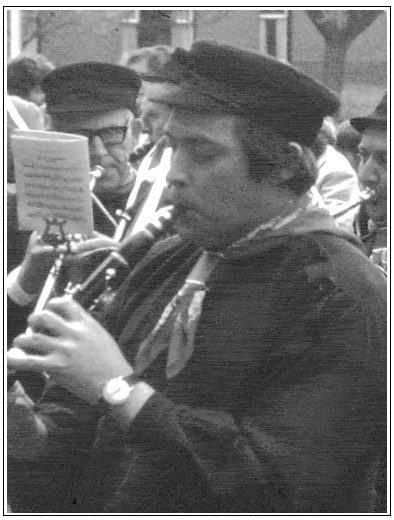

Hennie Wennink door de jaren heen in actie, eerst op klarinet, later met alt-saxofoon.

Hennie heeft in zijn lange periode bij de muziek van alles meegemaakt. Eén festival dat bij hem nog goed in het geheugen zit was in Hertme. Na het festival gingen ze met het hele orkest naar de rustende jager in Bentelo. Daar kwam toen een cabaretgezelschap uit Hengelo. Enkele muzikanten pakten spontaan hun instrument en begonnen te spelen. Samen hebben ze toen nog muziek gemaakt voor de gasten en een erg gezellige avond gehad.

Hennie kan zich niet meer alles herinneren, maar sommige zaken weet hij nog goed. Zo ook deze anekdote: Hendrik Jan Riethorst was een tand kwijt, waardoor hij niet goed muziek kon maken. Hij had toen zelf van hout een tand gemaakt, die hij in zijn mond deed, waardoor hij toch weer goed kon spelen. Anders had hij last van valse lucht.

Hennie speelde eerst de klarinet. Toen de enige saxofonist vertrok is hij overgestapt naar de alt-saxofoon. Hij speelt nog steeds op hetzelfde instrument als vroeger. Degelijke kwaliteit laten we maar zeggen. Het instrument heeft het nog niet opgegeven en Hennie gelukkig ook niet. Hij heeft een zware tijd achter de rug. Soms had hij het heel moeilijk, maar is toch zo veel mogelijk naar de repetities gekomen. Hij kan niet

meer alles meespelen. Hij vindt het heel fijn dat de huidige dirigent Erwin Boonk hier in meedenkt en ondersteunt waar mogelijk. Hennie vindt het fantastisch om nog muziek te maken en geniet er zichtbaar van. Met een beetje ondersteuning van een ingeleende saxofonist kan hij nog mooi meedoen.

Met concoursen heeft hij niet veel op. Het belangrijkste in zijn ogen is dat je plezier hebt en een leuk stukje muziek maakt, wat leuk is om naar te luisteren. Hij speelt zelf graag Egerländer muziek. Ook het Noaberconcert met Geesteren en Gelselaar samen vindt hij fantastisch. Hij krijgt er enorm veel energie van om met zo'n groot orkest samen te spelen. We spelen dan leuke nummers, die soms wel wat te moeilijk voor hem zijn, maar dat mag de pret niet drukken. Dat er verschillende dirigenten voor staan, vindt hij interessant. Het is een goed initiatief om de onderlinge banden te versterken en muzikanten onderling uit te wisselen. Met name met het oog op de toekomst, waarin het aantal leden toch wat terug loopt. Vroeger waren andere verenigingen jaloers op ons omdat we zoveel klarinetten hadden. Helaas is dat niet meer zo. Hennie vindt dat heel jammer.

Tijdens zijn 70 jarig jubileum heeft hij een hele inspirerende toespraak gehouden. Hij deed een oproep aan de jeugd en de ouders hoe belangrijk muziek maken is voor de sociale contacten en ontwikkeling van het brein. Geen muziekvereniging in Noordijk is voor hem ondenkbaar. Muziek verbindt en is goed voor het humeur. De charme van de vereniging is dat iedereen mag meedoen. Van jong tot oud, iedereen is welkom en iedereen is bereid een ander te helpen. Hennie gaat nog altijd met veel plezier naar de repetities en blijft zolang mee doen als het nog mogelijk is.

De Duurzetters met v.l.n.r. Gerrit Temmink, Bets Mengerink (verstopt achter), Hennie Wennink, Hendrik Jan Markink, Henk Pasman, Piet Mansveld, Herman Meerman, Toon Meerman en Gerrit Huurneman.

Erwin Boonk, dirigent orkest

Even voorstellen: Erwin Boonk. Ik ben geboren in Noordijk en woon nu in Neede met mijn vrouw Anne (van bakker Ter Hedde) en drie kinderen in de leeftijd van 22 – 26 jaar, Eva, Jannes en Willem, waarvan Willem alleen nog volledig thuis woont. Eva woont in Deventer en Jannes vaart 10 maanden per jaar op een cruiseschip en woont die andere twee maanden nog op onze zolder.
Eva heeft piano gespeeld en heeft zangles gehad maar heeft haar passie vooral gelegd in toneelspelen. Jannes is begonnen op hobo, maar speelt nu (op zijn eigen) contrabas, al heeft hij er sinds hij vaart niet veel tijd voor. Willem heeft viool gespeeld maar speelt ondertussen basgitaar, zingt en rapt bij eigen bandjes en maakt muziek op de computer. Hij studeert muziek aan het ROC en heeft ook het conservatorium als zijn volgend doel. Anne heeft ooit piano gespeeld maar doet dit al jaren niet meer, is nog wel actief in de Stichting Havezate die als doel heeft kunst- en cultuurprojecten in Neede financieel te steunen en speelt zelf ook actief toneel, vooral geïmproviseerd toneel.
Sinds januari 2008 ben ik als dirigent werkzaam bij Concordia.

Ik ben op de lagere school in Noordijk begonnen met de blokfluitlessen en koos op mijn 7e voor de trompet. Ik kreeg mijn eerste instrument uit handen van Jan Tim (Timmerij), die een cornet bij ons thuis bracht en mij meenam naar de repetities. De eerste trompetlessen kreeg ik van Jos van Haren, trompetdocent aan de muziekschool.Na mijn A examen mocht ik meedoen in het grote orkest. Wat ik mij hier vooral nog van herinner is dat er ineens zoveel lawaai om me heen was dat ik mezelf niet meer hoorde spelen.

Erwin, als jonge muzikant bij Concordia.

Dirigent was meneer Haitjema. Al snel gingen we op concours, als ik het mij goed herinner in Doetinchem. Maar omdat ik nog niet zo ervaren was, kwamen er elke repetitie een paar strepen bij in mijn partij. ‘Dat hoef je op het concours even niet mee te spelen’. Ik zat naast Herman Meerman. Als ik het even niet meer wist ging zijn vinger naar mijn partij: ‘daar zijn we’. Verder zaten Wim Meerman, Gerry Elbersen en Henk Wensink (Schuppert) in de trompetsectie. Mijn vader vertelt nog, dat hij aan de voorzitter Henk Wensink (de Kief) vroeg hoe het met mij ging. ‘Hee wordt hartstikke good moar hee mot d’r wat meer inblaozen’ was het antwoord. Ik was nog te bescheiden…

Ik werd enthousiast van het maken van muziek. Gerbert Groot Landeweer en ik kwamen vaak een half uur voor het begin van de repetitie bij elkaar in het gebouw en speelden

dan samen duetten. Dat moest niet te lang duren want dan klonk er al snel van de binnenkomende muzikanten de kreet “Pauze!!”... Ze wilden nog even rustig kunnen kletsen voor de repetitie begon.

Ik zal een jaar of 12 zijn geweest toen ik uitgenodigd werd om mee te spelen in de bigband van muziekschool de Triangel. Deze stond onder leiding van Harry van Heugten en had in die tijd veel aanzien. Het voelde als een eer om er mee te mogen spelen. Daar groeide ook mijn plan om verder te gaan in de muziek. Het muziekonderwijs beleefde toen nog hoogtijdagen. De laatste 3 jaar van mijn Havo opleiding heb ik aan de muziekschool onder verantwoording van directeur Hans Kropff de vooropleiding voor het conservatorium gevolgd. Die bestond uit elke week gehoortraining, zangles, pianoles en les in arrangeren. Kom daar tegenwoordig nog maar eens om! Maar ik genoot er met volle teugen van en nam alles als een spons in me op.
Ik was me er wel bewust van dat een conservatoriumopleiding nou niet direct garantie gaf op een goedbetaalde baan. Maar ik ben eigenlijk nooit trompet gaan studeren om een solo carrière op te bouwen. Lesgeven aan een muziekschool was mijn doel. Daar lagen op dat moment ook zeker nog wel kansen. Onderwijs was bij ons thuis een natuurlijke rode draad;. Zus Trudy op de Pabo en later aan de Hofmaatschool en pa als hoofd van de afdeling onderwijs op het gemeentehuis.

Qua voorbereiding zat het voor het conservatorium dus wel goed. Wat trompet spelen betreft helemaal niet. Blijkbaar waren mijn manier van blazen en mijn mondstand niet goed. Met hulp van Geert Sprick en overleg met zijn oud-leraar Gerrit Kerkhof, is besloten het trompet spelen helemaal opnieuw te leren. Daarvoor moesten wel offers gebracht worden: stoppen met Concordia en de bigband. Maar, daardoor ben ik wel aangenomen op het conservatorium in Enschede. Dat heb ik zeker aan Geert Sprick te danken. Ik moest echt helemaal vooraan beginnen. Oefenen met een potloodje tussen de lippen om de mondstand goed te krijgen en pas na een aantal maanden aan het conservatorium in het allereerste trompet boek beginnen. Af en toe de wanhoop nabij.

Bij Concordia deed ik toen tijdens de carnavalsoptocht mee op grote trom of bekkens. Dat had ook wel weer een voordeel: dan liep je achter in het orkest tussen de ‘olde kearls’ en die lieten ook wel eens een flesje met wat lekkers rondgaan….

Na een jaar oefenen kwam de omslag, ik kreeg de slag te pakken en ging toen snel vooruit. Afstuderen kon in die tijd alleen klassiek, maar alles wat er in de lichte muziek extra bij kon heb ik gedaan. Zoals het spelen in de Bigband van het conservatorium en de lessen arrangeren voor jazzband.
Ik deed veel ervaring op in verschillende orkesten: de Glanerbrugger Muzikanten, Bigband Barchem, Wilhelmina Glanerbrug, Overijssels Orkest en zelfs een keer bij Freddy Golden *(Geert Sprick tegen Freddy Golden: “Ik weet nog wel een trompettist, Erwin Boonk.” Freddy: “Heeft ie een wit pak?”),* maar ik ging vooral het hele land door om te schnabbelen in de verschillende Bigbands.

Na het derde studiejaar had je indertijd alle bijvakken afgesloten. Voor mij was dat het moment om er een tweede studie naast te pakken. En wel HaFa directie, een dirigentenopleiding voor de verschillende soorten blaasorkesten. Deze studie heb ik in Enschede 3 jaar gedaan, maar moest er na een meningsverschil met mijn docent mee stoppen. Een andere docent, Harry Jansen, die tevens les gaf aan het conservatorium in Arnhem kwam daarna bij me en fluisterde me in dat ik na mijn trompetstudie maar bij hem in Arnhem moest komen om daar af te studeren. Zo gezegd zo gedaan, maar ik

moest alleen eerst nog wel even in dienst. Daar was ik niet zo blij mee, temeer omdat ik al een paar jaar verkering had en al samenwoonde met mijn grote liefde Anne. Dan wil je niet 14 maanden in Nijmegen moeten wonen.
Maar, een voordeel was het wel dat ik ingedeeld was bij het Tamboerkorps van de Luchtmachtkapel. Bij deze kapel had ik al eens zonder succes proefspel gedaan. Nu kon ik mij langs deze weg alsnog in de kijker spelen. Maar na 14 maanden had ik mijn buik zo vol van de militaire hiërarchie dat ik geen proefspel meer heb gedaan.

Aan het eind van mijn laatste dag in het leger heb ik in Arnhem toelatingsexamen gedaan voor HaFA directie en werd daar halverwege het derde studiejaar geplaatst. Na 2 ½ jaar ben ik daar als dirigent afgestudeerd. Tijdens die studie kreeg ik het advies om te solliciteren bij een harmonieorkest om ervaring op te doen. Via het invallen bij St. Caecilia Lichtenvoorde ben ik daar toen als dirigent aangenomen.

Ondertussen waren de subsidiekranen voor het muziekonderwijs al behoorlijk dichtgedraaid. Ik had maar ongeveer een halve baan aan de muziekschool in Goor.
Ik kreeg daarnaast de kans om bij Liberty, een professioneel dansorkest uit Ruurlo, aan het werk te gaan. In de wintermaanden was daar echter minder te doen en kon ik me in een andere hobby uitleven: les geven op computergebied. Ik werd aangenomen bij het computerbedrijf MicroTeach in Hengelo, dat op het gebied van computers trainingen voor bedrijven verzorgde. Ze zochten mensen met een onderwijsakte. De techniek brachten ze je zelf wel bij. Elke vrijdagmiddag trainden we elkaar: de één was goed in computernetwerken, de ander in programmeren en ik wist veel van muziek hard- en software. Zo wisselden we kennis uit en kreeg ik op computergebied een hele brede opleiding .
De computer hobby is vanuit de muziek ontstaan: ik componeerde en arrangeerde voor verschillende orkesten. Eerst alles met potlood en grote vellen papier. De computer was een uitkomst: het uitschrijven van muziek was erg tijdrovend, maar dat kon de computer ook. Maar ik ontdekte dat je met die computer veel meer kon en ook dat kreeg mijn belangstelling.

MicroTeach ging in 2001 failliet, waarna ik op het ROC in Almelo terecht gekomen ben als docent computervakken. Daar heb ik ondertussen een volledige baan als docent.

19 jaar heb ik op maandagavond St. Caecilia Lichtenvoorde gedirigeerd. Daar zat ik prima op mijn plek, maar had al wel in mijn achterhoofd ‘als Noordijk ooit een dirigent zoekt….’ En eind 2007 belde Hanny of ik belangstelling had. Nou en of. Ik heb wel even gevraagd of die belangstelling wederzijds was maar na een proefrepetitie klikte het van beide kanten en zo sta ik ondertussen al 10 jaar met erg veel plezier voor Concordia. Ik denk dat ik het vooral ook zo leuk vind omdat ik ook een Noordijker ben, je kent de mensen, de cultuur, je kent achtergronden, mensen kennen jou en jouw achtergrond. De Pinksterkermis waar alles begon, het eerste biertje, de verkering (ja, Anne en ik hebben elkaar op de Pinksterkermis 1984 leren kennen..), en nu de jury of de presentatie van de Playbackshow, geweldig.

Ondertussen kwam ook het smartlappenkoor Tranen met Tuiten zonder dirigent te zitten. Onze vriendin Ria Ruiterkamp, bestuurslid, kwam vragen of ik het koor niet een tijdje voort kon helpen tot ze een andere dirigent hadden. Hoewel ik de smartlappen niet zo zag zitten heb ik ook daar ervaren dat het vooral erg leuk is om te proberen een groep mensen enthousiast te krijgen en stapje voor stapje vooruit te laten gaan. Ondertussen duurt dit tijdelijk invallen ook al een jaar of 8…

Erwin tijdens het optreden in de tuin van het Warmelo in Diepenheim.

Het blijkt wel, ik ben een verenigingsmens, ik vind het belangrijk dat mensen met plezier muziek maken. Dat is ook tevens de uitdaging: elke vereniging bestaat uit veel verschillende persoonlijkheden, dat is in Noordijk niet anders en daar probeer ik altijd zo goed mogelijk tussen te schipperen. En ik heb de indruk dat dit bij ons best goed lukt!

Het verenigingsleven heeft het moeilijk. Vroeger ging je gewoon bij de muziek en bij het voetbal, tegenwoordig zijn er voor de jeugd veel keuzes. Vaak wordt er gewisseld van de ene sport naar de andere uitdaging, maar zo werkt dat niet met muziek maken. Daar moet je aan beginnen, les nemen en na een jaar of 4 ploeteren begint het eigenlijk pas leuk te worden. Dit maakt het voortbestaan van harmonieorkesten niet makkelijk. Dat zie je niet alleen in Noordijk, maar ook in de omliggende gemeenschappen heeft men daar mee te kampen.
Ik denk dat we een heel mooi initiatief zijn gestart om een samenwerkingsverband met Geesteren en Gelselaar te zoeken. Af en toe een gezamenlijk concert en elkaar voorthelpen met optochten en concerten.
Ik denk wel dat het belangrijk is dat we in de verschillende dorpen een eigen orkest proberen op de been te houden. Hierdoor blijft muziek toch leven in een dorp en laat je middels concerten, serenades, optochten en het ophalen van Sinterklaas toch een stuk eigen dorpscultuur zien. En laten we niet toegeven aan het wegbezuinigen van kunst en cultuur, dat zoveel extra's biedt dat niet in geld uit te drukken is.
Zoals een zanger in het koor ooit zei: "Ik hoef niet naar therapie, ik zing in een koor". En zo werkt het wel..

Niek Braam, instructeur drumband

Niek Braam is sinds 12 januari 2006 instructeur van de drumband van Concordia. Al 12 jaar dus. Maar daar blijft het dan ook helaas bij. Niek heeft besloten om als instructeur van de drumband te stoppen om meer aandacht te kunnen geven aan zijn jonge gezin. Jammer voor Concordia, mooi voor hem. Hij blijft nog tot het jubileumconcert in april . Hoe hij zijn periode bij Concordia ervaren heeft geeft hij hieronder zelf weer:

Als hij maar bij ons past!

Want niet iedereen past bij ons. Ik hoor het de voorzitter nog zo zeggen. Het is naast muzikaliteit bijna de enige voorwaarde waar een instructeur bij de drumband van Concordia Noordijk aan moet voldoen. Passen bij de club. Een hele hechte club. Dat heb ik in de afgelopen 12 jaar wel ervaren. Een club die elke week bij elkaar komt en dat al decennia lang. Met verbazing hoor ik aan dat een groot aantal leden ‘vroeger’ nog krentenwegge is komen brengen bij de geboorte van onze huidige en nu ruim volwassen bassdrummer.

Het was na een concert van Sursum Corda dat broer Wunnekink aan mij vroeg of ik nog iemand wist die de instructie wilde overnemen van Henk Mensink, die het na 27 jaar wilde overdragen. Nee, ik kon eigenlijk niemand bedenken. De vraag is blijven hangen en ik weet niet meer hoelang het precies duurde, maar op een gegeven moment heb ik de telefoon ter hand genomen en Gerry Elbersen gebeld. Ik vroeg welke voorwaarden gesteld werden aan een instructeur van Concordia. Op dat moment kon Gerry daar niet echt een concreet antwoord op geven.
Een proefles volgde en 12 januari 2006 ben ik begonnen als instructeur van Drumband Concordia.

Het is een gezellige club, waarvan de leden elkaar wekelijks ontmoeten en sommigen zelfs meerdere keren per week. Maar zo gaat dat in een kleine kern. Als ‘niet Noordijker’ heb ik in al die jaren dankzij de koffiepauze toch een aardig beeld gekregen van deze ‘kern met pit’.
Zo nu en dan vraag ik welk huis er bij een bepaalde naam hoort en zodoende kan ik alle nieuwsfeiten steeds beter plaatsen. Toch heb ik op een bepaald moment, overigens in goed overleg, besloten dat we in de pauze terug zouden gaan naar niet meer de 1 kopje koffie. Om toch te kunnen voorzien in meer repetitietijd. Dat was geen probleem. Zo flexibel zijn ze. Toen ik na enkele jaren vroeg of er een mogelijkheid was de repetitie te verplaatsen naar de dinsdagavond, was het binnen vijf minuten geregeld. Zelfs leden, die al enige tijd op de donderdagavond niet meer konden komen wegens werk, kwamen gewoon weer repeteren. Zo flexibel.

Het is een harde kern die elke week terugkomt. Volgens mij zelfs meer vrouwen dan mannen. Jongeren en ouderen. Sommigen zijn familie of zijn lid dankzij de familiaire passie voor muziek maken, veelal bij Concordia. Van oudsher is er altijd een tweedeling geweest in Noordijk. Of je ging bij de voetbal, of je ging bij de muziek. Veel jeugdleden bij de drumband hebben beide gedaan. Een avond drumband is ook wel te vergelijken

met sport. Het wordt gedurende de avond ook steeds warmer in het repetitiegebouw. Het gaat hard maar is ook hard werken. Gelukkig houdt iedereen dit nog steeds vol. Al moet ik wel opmerken dat er nu meer zitkrukken in gebruik zijn dan 12 jaar geleden.

Wonderbaarlijk ook dat, ondanks dat bijna alle instrumenten, mappen en stokken na de repetitie teruggaan in de kast, er aan het eind toch een harmonieus samenspel ontstaat. Hoe en hoeveel de leden thuis oefenen, daar ben ik in al die jaren nooit achter gekomen. Het is een grijs gebied. Een soort kwestie van fatsoen, een vraag die je eigenlijk niet hoort te stellen. Een aantal weken voor een concert worden de teugels traditioneel aangetrokken en weet iedereen dat er gepresteerd moet worden. En iedere keer brengt de drumband het weer tot een succesvolle afsluiting. Er zijn in de loop der jaren best veel nieuwe nummers onze revue gepasseerd. Waarvan sommige best pittig en modern waren. En ja, soms gaat het hard. Maar laten we eerlijk zijn, de meeste mensen vinden dat het allermooiste. Ook de spelers sluiten zich hierbij aan. Hard of liever gezegd ‘sterk’ spelen is niet erg, zolang er focus blijft op rest van de dynamiek. En daar hebben ze mij voor.

Wanneer je 12 jaar of zoals mijn voorganger(s) zelfs veel langer, wekelijks met de drumband mag werken gaat er toch een soort band ontstaan. Tenslotte zie je elkaar iedere week, is iedereen een stukje onderdeel van elkaars leven en is er bovendien gelegenheid om interesses, persoonlijke gebeurtenissen en vieringen met elkaar te delen. Naast het muziek maken natuurlijk, want uiteindelijk is dat wat de mensen bij elkaar brengt. Ik hoop dat de drumband deze weg nog lang blijft bewandelen en nog vele jaren kan voorzien in muziek en gezelligheid.

Niek in actie tijdens het Nieuwjaarsconcert 2018

Henk Mensink, tambour-maître

Toen Concordia 60 jaar bestond was Henk Mensink nog de instructeur van de drumband. Hij heeft toen ook een bijdrage aan het jubileumnummer gegeven. Nu is hij tambour-maître en heeft tijdens een gezellige avond met Lydia Groothornte en Roland Kreunen er het één en ander over verteld.

Henk in vol ornaat en vol in actie als tambour-maître.

Op een donkere druilerige maandagavond reden we door Borculo. We stopten bij nummer 21 aan de Ruurloseweg om op bezoek te gaan bij onze oud instructeur Henk Mensink. Het belooft een gezellige avond te worden met veel grappen en grollen…

Henk is geboren in Geesteren Gelderland op 14 september 1948. Na de lagere school in Geesteren, ging hij naar de landbouwschool in Borculo. Hij wilde altijd boer worden in de polder, maar daar is het nooit van gekomen. Hij is uiteindelijk metselaar geworden. Hij heeft dit werk altijd met plezier gedaan.

Henk is op basisschoolleeftijd begonnen op klarinet bij Amicitia in Geesteren. Hij heeft dit echter niet erg lang volgehouden. Vanaf zijn 14de tot zijn 60ste speelde hij orgel in de Nederlands Hervormde Kerk in Geesteren. Hoe kom je daar nu bij, horen we u denken. Zondags was er zondagsschool na de kerkdienst. De organist liep steevast via een kronkeltrapje naar beneden langs een raampje. Henk was met steentjes aan het gooien tegen dit zelfde raampje en heeft die man per ongeluk geraakt. Om het goed te maken heeft hij orgelles gevraagd. Zo kwam het dat hij jarenlang kerkorgel heeft gespeeld.

In de tussentijd haalde Henk in Arnhem zijn instructeursdiploma voor drumband. Na een paar omzwervingen via Groenlo, Keijenborg en Geesteren kwam hij uiteindelijk als instructeur bij Concordia in Noordijk, waar hij het langst is gebleven.

Dat ging zo. Op een avond kwamen er 2 afgevaardigden van muziekvereniging Concordia bij Henk op de koffie, om eens te polsen of hij instructeur wilde worden bij hun vereniging. Na een paar keer proefdraaien wilde hij graag instructeur worden. Het was destijds een grote enthousiaste groep van ongeveer 18 leden. Henk heeft het altijd erg naar zijn zin gehad. Anders had hij het ook geen 29 jaar volgehouden. Gedurende zijn tijd bij Concordia heeft hij het merendeel van de slagwerkers opgeleid. Het was mooi om het enthousiasme te zien en de muzikanten te zien groeien. Gezelligheid en plezier in het muziek maken stonden altijd voorop. Het voelde als één grote familie. Iedereen was ook erg betrokken bij de vereniging. Dat merkte je met name bij het organiseren van nevenactiviteiten.

Ruim 29 jaar bij de muziek, dat moet een hoop wilde verhalen opleveren, zou je denken. Nou, dat blijkt in de praktijk toch niet zo makkelijk te zijn. Er is in de tijd heel veel gebeurd, leuke en ook minder leuke dingen. Wat het meeste is bijgebleven is het uren en dagen repeteren voor de concoursen en festivals. Diverse avonden looprepetities op het voetbalveld. Als het echt te slecht weer was, werd er naar een binnenlocatie gezocht. Het enthousiasme waarmee iedereen repeteerde en zich inzette voor een goed resultaat, deed hem goed. Natuurlijk werd er ook wel eens gemopperd. Als er dan een eerste prijs werd gewonnen, was het natuurlijk feest in de bus terug.

Op zijn 60ste is Henk gestopt als instructeur. Toch is hij nog altijd betrokken gebleven bij de muziek. Hij gaat nog steeds graag mee als tamboer-maitre. Gewoon, omdat het leuk is. Tijdens de pinksteroptocht is Henk luid en duidelijk aanwezig, maar dat zijn we wel gewend. De maandagochtend was in het verleden voor menigeen wel eens wat te vroeg, maar ja. Eenmaal aan het lopen met de muziek kwam de stemming er wel weer in. Het borreltje bij de schutterskoning maakte een hoop goed.
Henk vindt de sinterklaasintocht nog steeds geweldig. Met name omdat de Sint nog origineel ter paard komt. Meestal heeft Henk nog wel even een onderonsje met de Sint.

Momenteel is Henk in zijn vrije tijd schipper op de Berkelzomp. Maar ook nog zanger en dirigent bij “De Zompenkearls”. Dus toch nog niet helemaal gestopt met muziek. Vier keer in het jaar hebben ze weekdienst op de Jappe en varen met toeristen over de Berkel. Henk doet ook dit weer met veel enthousiasme.

Net voordat we weg wilden gaan, showde Henk vol trots de geschenken die hij in de loop der jaren van de vereniging voor zijn trouwe dienst had ontvangen.

De verwachting was een gezellig avond met veel grappen en grollen. Nou, dat is gelukt. We hebben wat afgelachen. We sluiten af met een brede glimlach en een toost. Want dat is Henk, altijd vrolijk, goed te pas en in voor een borreltje.

Het gebouw Concordia deur de jaoren hen

Wiej as leden muzikanten, Bloazers en Slagwarkers, mait bliej ween daw een eigen onderkommen hebt, woar aw wekkeliks onze repetities en vergaderingen kunt holden.
Vrogger ton ze begon'n in 1942 repetear'n de muzikant'n an hoes, het was nog een klein tröpke, mar ton der mear leden biej kwam'n most der mear ruumte kom'n en ton waren de repetities in de schole en nog wat later bij Wassink in de zale. Ton word'n der op een gegeven moment beslott'n um een olde noodwonning te koop'n en daor een repetitielokaal van te maak'n. Den word'n achter de garage en de varkensschure van Hendrik Kaproal eplaatst met nen holtkachel der in en ton kow bloazen en trommen zodat heur'n en zeen oew verging. In het olde gebouw hebt Gerrit en Dina Kapraol altied e'zorgd dat de kachel braan. Of der ok koffie word'n ezet dat wet ik neet mear.
In de oale notulen kon ik neet precies zeen op wat vonne tied het gebouw in gebroek is enom'n, mar de eerste vergadering in bet nieje ondekommen was in februari 1950. Wiej hebt daor jaoren met volle plezeer ebloazen en e'tromp en oonze vergaderingen e'holden. Mar in 1968 was het gebouw in zo'n slechten staot, zodat der wat mos gebeuren um de winter nog dreuge te kunnen zitt'n. En in dat zelfde jaor kreeg het bestuur een breef waor in stond, dat de hure van de grond, waorop het gebouw stond, in 1970 opezegd wonn. De leden woll'n direct een niej gebouw plaats'n, moar daor was neet genog geld veur. Mar een tiedje later was ok daor een oplossing veur evonden en ton word'n der beslotten um een niej gebouw te plaats'n. Mar het was nog neet bekend woar. Der word'n verschillende plaatsen eneumd, maar op een gegeven moment heb ik ezeg tegen het bestuur: ieleu mot mien vader is vroagen of ieleu van hum gin stukske grond kunt huur'n um een gebouw op te zett'n. Daor steet het mooi beschermd en midd'n in Noarik, vlak achter Wassink.
Der is overleg ewes met de Gemeente Nee, mar vooral met wethouder Mans Reurink En dee beide partiejen hebt ezorgd daw mocht'n bouw'n, mar ok daw een renteloze lening van tien doezend gulden kreeg'n van de gemeente Nee.
Ton moste wie het veurmekare maak'n met de grondeigenaar Johan Wanink, mien vader.
Dat is gebeurd. Mien vader vond het good, wie kon'n de grond huur'n veur 10 guld'n per joar. Dat is vaste leg bij den notaris. Der is recht van oaverpad verleend vanaf de Hilversweg, mar oonze toegangsweg is langs Wassink.
Ik heb ne tekening emaakt en de vergunning anevroagd veur een holten gebouw, mar later hew toch beslotten um het van stene te maken.
leder jaor tuss'n de kasdage en niejaor kwam de penningmeister Bets Abbink met 10 guldn um de huure te betaal'n an mien vader, mar dan zea mien vader: Bets goat met hen proatn, dan drinke wie een borltje en stekt dee 10 gulden mar in de taske veur de vereniging. En dat is gebeurd zolange at mien vader de baas was oaver de grond.
Het gebouw is ebouwd met medewark'n van de Noordikse annemmers en deur volle vrijwilligers en eigen leden. Ik zal geen naam'n neum'n. Ik bun völ te bange da'k der ene vergette, mar ze war'n onmisbaor veur de vereniging.
Het olde gebouw, of wat der nog van oaver was, is verkoch veur 150 gulden, met oetzondering van de tegels. Dee kow wier gebroekn um het nieje gebouw hen.
Het gebouw kreeg ne lengte van 10 mtr. en een breedte van 7 mtr.

Gebouw Concordia in aanbouw

In 1972 is het nieje gebouw geopend. Wie bunt vanaf Timmerije, waor wie tiedelijk repetear'n naor de nieje lokatie marcheerd.
Het gebouw was eenvoudig met een holten vloere en nen olden olliekachel, mar ut functionear'n prima. De vereniging greuien zo hard dat wie in 1992 oaver mosten gaon tut oetbreiding. Ik heb een nieje tekening emaakt en vergunning anevroagd en dat hew ekregen en het gebouw verlengd met 5 mtr. Ton is ok een niej z.g systeem plafond in ekom'n. Wie hebt ne gasleiding eleg,en ton hew der tweede hands gasgevelkachels en nen gasheard in laot'n zet'n. Wie hebt ok waterleiding aneleg vanaf mien hoes deur het land van Hendrik Jan Vonderman. Ne hele verbettering wat ruumte en comfort betreft. Ok hew der ne w.c biej anebouwd.

Ton war'n wie earst tevreden, mar in 2002 begon het wier te kriebeln. Daor mos een magazien kom'n veur het podium, want het olde magazien bij GaitJan van de Scheper kow neet mear gebroek'n. En wie mosten bettere dames en heren w.c's heb'n en een keuken um koffie en thee te zett'n. En ok nog een magazien veur de uniformen.
Wie hebt eerst toestemming um oet te breiden evroagd an de nieje eigenaar, Geert Winkelhoes, en ton dat gin bezwoar was, heb ik weer een tekening emaakt en hew vergunning anevroagd bij de gemeente Berkelland.
Disse verbouwing hew helemoale met vrijwilligers gerealiseard en den Denger hef der centrale verwarming met tweede hands radiatoren en kachel in aneleg. In 2015 mos het asbest van het dak of en hef Riekenbarg d'r nieje geisoleerde staolen dakplaten opelegd (lekker warm en dreuge). En veurig jaor hew ne niejen verwarmingskettel eplaatst.

Uitbreiding gebouw Concordia

Gebouw Concordia, zoals het er tot 2015 bijstond. Aan het dak is te zien, dat het gebouw een uitbreiding heeft ondergaan. Links van de ingang is de berging voor het podium gerealiseerd.

Zolange at het gebouw d'r steet hebt miene vrouwe en ikke zorgt dat het der warm is en dat der koffie en thee is. En ik heb der heel völle uren in estokken um het der in en um het gebouw een betje good oet te laoten zeen. Ik hoppe dat ik dat nog völle jaoren mag blieven doon.

Tut zowiet het ontstaon en het onderholt van oons eigen gebouw Concordia,

Henk Wanink

Wie is wie op onderstaande foto

Op onderstaande foto is Concordia te zien rond 1952. De foto is gemaakt voor café Hassink (Wassink). De namen van de toenmalige leden van Concordia zijn onder de foto in alfabetische volgorde vermeld. U mag zelf proberen de namen te koppelen aan de mensen op de foto.

Op bovenstaande foto zijn te vinden:

Bets Altena, Herman ten Elshof, Albert Gotink, Flip Gordijn, Gerrit Jan Haarman, Jan Haarman, Jan Heideman, Jan Hofman, Jan Kleine, Henk Kolkman, Toon Lansink, Gerrit Markink, Hendrik Jan Markink, Gerrit Meerman, Hendrik Meerman, Herman Meerman, Toon Meerman, Bets Mengerink, Herman Menkhorst, Henk Nijemesland, Willem Ordelman, Jan Poelert, Hendrik Jan Riethorst, Derk Saaltink, Arend Stikkers, Gerrit Stokkers, Jan Tijink, H.J. Tijink, Willem Tijink, Jan Timmerij, Gerrit Jan Timmerije, Johan Wanink, Gerrit Wanink, Jan Welsink, Hennie Wennink, Henk Wensink, Jan de Wit, Gerrit Wormgoor, Gerrit Jan Wormgoor, Wim Wormgoor.

De jeugd en de toekomst van Concordia

In november 1993 heeft Concordia succesvol deelgenomen aan een muziekconcours in de Spilbroekhal in Neede. Met 301 punten werd een mooie eerste prijs met promotie gehaald. Concordia telde toen 50 muzikanten. Een maand later werd Sinterklaas ingehaald. Tijdens zijn speech in café Hassink haalde hij het succes van Concordia aan. Hij vond het een buitengewone prestatie, vooral omdat volgens hem Concordia van alle deelnemende korpsen de laagste gemiddelde leeftijd had. Kortom, er was veel jeugd in het orkest aanwezig. Dat is veranderd. Het kost veel moeite om jongeren bij de muziek te krijgen en nog meer moeite om ze er bij te houden. Ondanks pogingen om de jeugd te interesseren, zoals met het project Wieger Wordt Wakker, waarvan hieronder een krantenbericht is weergegeven, en het project Windkracht 6, is de toestroom erg beperkt gebleven.

NOORDIJK - Een goedbedoelende juf op een blokfluit, een leraar met een gitaar of gewoon wat deuntjes op een cd'tje. Veel meer muzikale ondersteuning krijgen de meeste kinderen niet bij de opvoering van hun schoolmusical. Zo niet de leerlingen van de Tormijnschool in Noordijk. Die zetten gisteravond in 't Haarhoes in Noordijk het stuk 'Wieger wordt wakker' op de planken, begeleid door een heus orkest. In de 'orkestbak' zat muziekvereniging Concordia uit Noordijk, die samen met de kinderen deze week de projectweek 'Muziek is vet cool' hield. Foto Jan Houwers

Zowel aan Wieger Wordt Wakker als aan Windkracht 6 is door de schoolkinderen zeer enthousiast deelgenomen. En ook aan de samen met de school in 't Haarhoes georganiseerde instrumenten probeersessies, waarvan op de volgende bladzijde foto's weergegeven worden. Eigenlijk verwacht je dan, dat er wat spinoff ontstaat in de vorm van aanmeldingen voor muziekles via Concordia. Maar het resultaat is helaas marginaal.

Maar toch zijn er een aantal jeugdleden Concordia komen versterken. Het gaat dan om Daniek Wanink op klarinet, Jonie Hofmeijer op dwarsfluit, Anne Wanink ook op dwarsfluit en Timo Stegeman op trompet. Waarom ze bij de muziek zijn gegaan en hoe het hen tot nu toe bevalt komt verderop in het verhaal van Carla aan de orde..

Jeugduitje

In het najaar van 2014 hebben we een uitje georganiseerd voor de Concordia-jeugd t/m 16 jaar. We zijn met twee auto's naar Erve Brooks in Gelselaar vertrokken. Gewapend met een rugzak vol proviand (eten en drinken) hebben we het "avonturen-pad" gelopen. Het was die dag schitterend weer.
Na deze vermoeiende bezigheid hebben we ons bij Erve Brooks te goed gedaan aan een bord patat met kroket of voor wie dat wou was er een heerlijke pannenkoek.
Toen we nog tijd over hadden, hebben we de stoute schoenen uitgetrokken en gingen we het blote voeten-pad op. Tijdens deze tocht zaten sommigen van onder tot boven onder de modder. Dit was een geslaagde middag en zeker goed voor de saamhorigheid binnen de jeugd. Moe maar voldaan gingen we na afloop richting Noordijk.

Pret bij of met de muziek. Onze jeugd "bie Brooks" in Gelselaar.

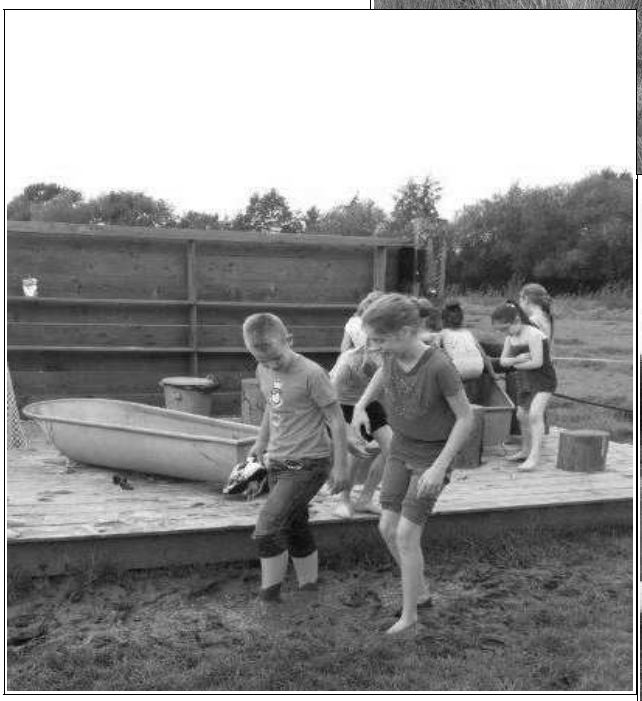

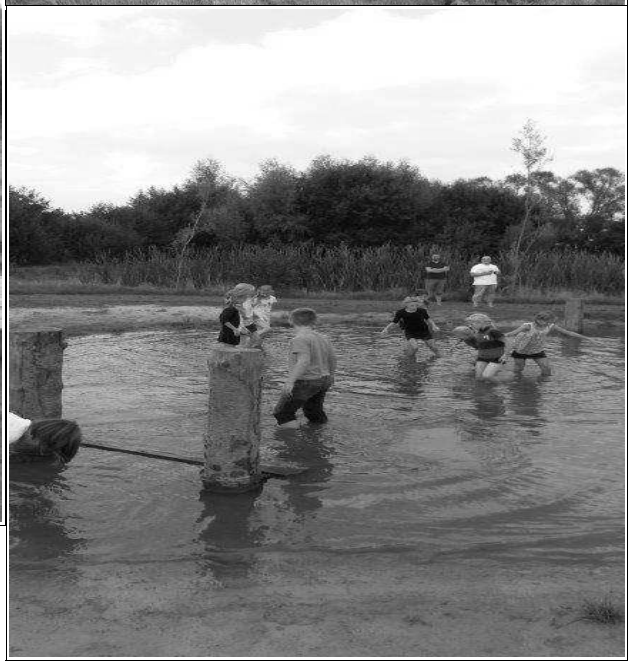

Instrumenten uitproberen in het Haarhoes.

Jonie heeft toch wat anders gekozen dan de grote trom, waar ze hier actief mee is.
(Foto's ontleend aan een videofilm van Jelle Boesveld)

Carla Kolthoff in gesprek met de jeugd van tegenwoordig en zo

Ooit (toen ik nog een stukje jonger was) zat er een hele schare aan jeugd bij de muziek. Ik geloof dat er soms wel 12 klarinetten waren, en daarnaast nog een handvol fluitisten en trompettisten. Met dirigent August Kraijenbrink hadden we zelfs een jeugdorkest. Helaas zijn veel jeugdleden van toen gestopt, tja, zoals Anne nu ook benoemt; het is bij de muziek wel handig als je er tijd voor hebt.
De zogenaamde “diehards”, de overlevenden, die horen nu bij de oudere jeugd. De jeugd van vroeger. Vaak zijn deze zogenaamde “diehards” opgegroeid met muziek en de muziekvereniging en wilden ze er net als hun vader/moeder/broer of zus ook graag bij. Hoe zit dat dan nu eigenlijk met de jeugd van tegenwoordig?
Ik was benieuwd!
Een van de dames meldt dat hun opa al 62 jaar bij de muziek zit en Timo vertelt: “ik heb mijn trompet gekregen van mijn opa en die weer van mijn overgrootopa”. Prachtig toch om te horen!
Er komen vragen naar voren richting de oudste generatie muzikanten: Wat heeft jullie zo lang bij de muziek gehouden? Is het nog net zo leuk als vroeger? Is het moeilijk om alle nummers mee te spelen? Hoe was het vroeger bij de muziek? Hoe ben je er terechtgekomen, was je familie misschien ook al lid?
Ja dat is niet ondenkbaar, het is vaak familiair bepaald, dat Concordia-gen. Dat maakt echter niet dat je nu maar gewoon lid blijft, het moet wel een beetje leuk blijven natuurlijk.
En ja, dat is het blijkbaar toch wel, aldus Timo en de dames:
De concerten zijn spannend en gezellig, op de repetitie leer je nieuwe dingen, het samenspel klinkt leuk, je speelt met meer mensen en dat is gezellig en we spelen leuke nummers, zoals bijvoorbeeld Amy Winehouse en andere moderne bekende liedjes.
Het zou wel leuk zijn om eens een concours mee te maken, denkt Daniek, maar de gezellige avond en de barbecue zijn ook altijd leuk. Een leuk uitstapje, dagje op pad lijkt Jonie wel een goed idee.
Bij de oudere jeugd is dit aanleiding om de meeste wilde verhalen op tafel te gooien over uitstapjes naar Zuiderwoude en naar Hellendoorn, eigenlijk voldoende voor een apart hoofdstuk in dit boek. Maar dat doen we niet. **Of toch maar wel. Zie verderop!**
Uiteraard zijn er ook minder leuke dingen; op de repetitie moeten stukjes vaak herhaald worden. Sommige stukken vinden we te langzaam of ouderwets. Het is irritant dat sommige liedjes zo lang zijn.
Maar echt dames en heer ….wij, de jeugd van vroeger….
Wij moesten een tijdlang iedere repetitie beginnen met koralen. Ooit van gehoord? Is goed voor de toonvorming en zo. Sommigen van ons waren dit (al dan niet met opzet) vergeten, tot iemand het benoemde ….. Dan toch liever irritante lange liedjes!!!

Het uniform blijft een heikel punt, het is niet zo mooi, de pet ook niet, het is warm, het zit niet lekker. Niks nieuws, aldus de jeugd van vroeger :

- “muziekpakken hebben van die rare maten”
- “vroeger dacht ik dat ze me uitlachten als ik in een muziekpak over straat liep“
- “alle muziekpakken die ik had gingen krimpen, ik heb er wel 10 gehad”

Eensgezind kunnen we richting het thema voor een volgend donateursconcert: Top 2000 Café, oude bekende popliedjes uit verschillende tijden, zodat het voor jong en oud leuk is. Voor jong en oud leuk, dat is de kunst bij een muziekvereniging als Concordia.
Tot nu toe zijn we daar toch redelijk sterk in, vindt zowel de jeugd van vroeger als de jeugd van tegenwoordig:

Het zijn gezellige mensen die je leert kennen, samen muziek maken is leuk, niemand vindt het raar als ik iets niet snap, er is veel gezelligheid en een gemoedelijke sfeer, gewoon lekker muziek maken, veel grappige momenten. Bij de drumband hebben we zelfs een huisclown. En als het moeilijk is krijg je altijd geruststelling van de anderen om je heen…
Vooral de gezelligheid lijkt dus voorop te staan, heel belangrijk natuurlijk, maar het roept ook vragen op richting dirigent en instructeur. Is het niet moeilijk om te dirigeren als er gekletst wordt? Hoe kan je je concentreren met al die druktemakers op de eerste rij voor je neus? Word je niet gek van al dat geklets tussen je uitleg door? Wil je niet liever gewoon zelf muziek maken?
Allemaal vragen waarop we elders in dit boek misschien een antwoord hebben gelezen. En zo niet, dan gaan we het gewoon nog even vragen! De boodschap is duidelijk.

Waar er vroeger nog wel eens meer gelet werd op het niveau (we speelden koralen, we gingen op concours en “als je goed was mocht je een stoel naar voren”), tegenwoordig is het juist de gemoedelijkheid en de gezelligheid die Concordia op de been houdt en die dus ook door de jeugd van tegenwoordig zo wordt ervaren. *Mooi toch!*

Wanneer de oudste generatie en de jeugd van tegenwoordig aan de tand worden gevoeld over Concordia, roept dat natuurlijk vragen op omtrent de generatie die daar tussenin zit.

De jeugd van vroeger zeg maar, zo tussen de 25 en 40 (+) jaar oud. Hoe was dat dan in onze jeugd? En waarom zijn we er nog steeds bij?
Vooruit, hetzelfde interview als bij de jeugd van tegenwoordig nog maar eens los gelaten op een willekeurig clubje van de jeugd van vroeger.

Dus….dan ga je op muziekles. Vrijwel in alle gevallen in navolging van vaders, moeders, broers of zussen. En dan krijg je je eerste instrument.…dat weten we nog!

Ik mocht uit bed komen om 21.15, want Henk Wanink was er met mijn fluit! Helemaal gelukkig was ik. De hele tijd willen spelen, maar niet eens weten hoe je hem vast moet houden. Dan de muziekschool doorlopen tot aan je C examen, en van plan zijn om eeuwig aan de fluit vast te blijven zitten. Saxofoon gespeeld en hobo-les gehad op de muziekschool, maar dat mocht allemaal niet baten.

Carla blijft er vrolijk onder.

Dat overkwam Marian Groothornte ook. Instrument aan huis bezorgd. Klarinet werd gebracht, ze kreeg uitleg hoe ze hem in elkaar moest zetten en heeft toen geprobeerd er geluid uit te krijgen. Niet echt mooi (zegt ze zelf) en dus toen maar een saxofoon, thuisbezorgd door Hanny Markink. Die “eerste keer” is haar beter bevallen.

Ook Hans Groothornte kreeg de eerste trompet van “de muziek”, maar na het A-examen een eigen trompet van zijn opa en oma. En is blijven hangen aan dit instrument.
De vader van Hermi Megelink kwam, nadat ze al les op blokfluit en klokkenspel had gehad, met een hoorn thuis, omdat “ze die goed konden gebruiken bij het orkest “ zo vertelt ze. Maar ja, dan een beugel en overstappen richting klarinet. Keurig de A en B diploma’s gehaald, maar nu al weer 18 jaar op bariton, wat haar geleerd is binnen de vereniging. Privéles aan huis door Erik Wissink.
Rudi Hietbrink vertelt dat hij met al z’n ongeduld helemaal niet wilde wachten totdat de muziekles in september begon. Uiteindelijk heeft hij al in de zomervakantie een oude klarinet van Toon Meerman gekregen. Het heeft geholpen.
Bij de drumband doen ze het anders. Kom maar naar de repetitie. Gerry maakt dan een kast open en met de woorden “Dissen he’w wal oaver geleuf ik” kreeg Arjen Harderwijk z’n eerste trommel in handen.

Tja, en dan naar muziekles, echt niet altijd leuk. “De Triangel”, heette de muziekschool toen. Thuis oefenen is best stom, maar toch echt noodzakelijk als je je diploma’s wilt halen. Is ons allemaal gelukt. En een theorie dat we kregen! Mollen, kruizen, toonsoorten, buitenlandse taal, afkortingen….
In de praktijk blijkt MP echter niet Mezzo Piano maar Mooi Plear’n, dus of er echt iets is blijven hangen is de vraag.

Muziekschool de Triangel.

Roepen dat je de noot “R“ geschreven hebt staan in een bepaald stukje als de dirigent hiernaar vraagt is ook altijd erg grappig. Die bestaat namelijk niet.
In onze tijd zaten er soms meer leeftijdsgenootjes op muziekles. Je ging dan samen en dat was natuurlijk een stuk gezelliger. Liefde voor het instrument verdween af en toe even wat naar de achtergrond, fietsen over de houten brug op de Hofmaatvijver was soms een stuk interessanter (en dan maar hopen dat je instrument veilig in de fietstas bleef zitten….)

En zo komt ook het jeugdorkest van August weer ter sprake, en het gelegenheids-jeugdorkestje met Pinksteren, artiestenavond in het kader van Neede800 jaar. Met Remco Krooshof als dirigent.

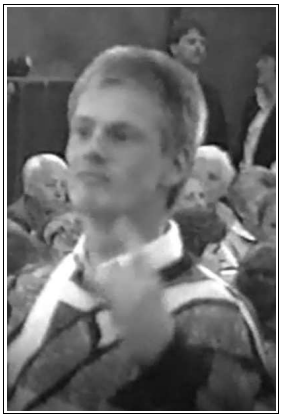

The Elvis Selectie speelden we toen. Devil in disguise, Can’t help falling in love with you…. Ik ken sommige stukjes nog uit m’n hoofd.

De eerste echte repetities en concerten, altijd erg spannend vonden we allemaal. Je afvragen of het moeilijk zal zijn, denken dat je er nog niets van kunt, luisteren naar de dirigent en is die dan heel streng enzo…. De anderen zijn allemaal veel ouder, wat nu als je het fout doet… Naast wie zit je dan, en zijn ze wel aardig. Uitschieters : “Ik was kneiter zenuwachtig. Ik kon niet eens eten. “Trillende handen van de spanning zijn niet bevorderlijk voor het spelen, maar ik heb het overleefd”. “Goddank stond ik op de tweede rij”. “Schiet in de stress van al die mensen die je aankijken tijdens een concert, nu soms nog “.
Nu rammelen er de meest ingewikkelde ritmes uit (staand op de eerste rij) en wordt er rustig The Last Post gespeeld tijdens de herdenking op 4 mei.
Gelukkig blijkt ook dat “de anderen die veel ouder zijn” ons allen keurig hebben opgevangen en gesteund hebben. Nu wordt het juist expliciet als positief benoemd dat er zoveel leeftijdsverschil is binnen de secties. Af en toe wat onhandig, gezien bijvoorbeeld het uithoudingsvermogen in combinatie met de wat snellere nummers, maar erg bijzonder dat het altijd gezellig is met elkaar.

Ja en wat is nu voor ons het leukste aan de repetities?
“Gezellig bijkletsen met Hennie Wennink. Word altijd enthousiast verwelkomd, en dan voel ik me meteen weer vrolijk !“
“Gewoon lekker muziek maken en lol maken tussendoor. Na afloop een borrel bij Hassink omdat er weer eens iemand jarig is geweest” (de drumband borrelt iets harder dan het orkest).
Repetities waren in onze jeugd wel anders dan nu. Uiteraard door de huidige mindere bezetting, maar ook door de veranderde insteek. Muzikale prestaties zijn nu wat minder belangrijk geworden, maar wat hebben we wat af gerepeteerd voor de concoursen. Op verschillende locaties om eens een ander geluid te horen, gezellig broodjes eten na afloop en op zondagochtend 10.00 uur met elkaar bespreken wie de minste slaap heeft gehad die nacht … uitgaan op zaterdag was ook belangrijk (is nu ook nog wel eens een issue bij het Nieuwjaarsconcert, zelfs bij de dirigent).
Nu staat gezelligheid meer voorop, maar toch is wat uitdaging in de muziekstukken nog steeds zeer welkom!

Je mocht vroeger ook gewoon roken tijdens de repetitie. En dat deden mensen dan ook nog! Er hing dan wel een bordje met “Gelieve alleen in de pauze te roken”, maar ach... Laat naar bed was echt leuk aan de repetitie vroeger. Wel onhandig met huiswerk, maar dan ging je tot de pauze. Vervolgens blijven kletsen met elkaar op straat, zodat je de anderen die de hele repetitie hadden uitgespeeld weer naar buiten zag komen. Huiswerk kwam meestal niet veel van. Gelukkig niemand blijven zitten door schuld van Concordia.
De dirigent vinden we al jaren niet meer eng en spannend, en al helemaal niet streng. Roept ook wel weer vragen op, want hoe houden Erwin en Niek het in godsnaam vol om een serieuze repetitie te leiden met zoveel gezelligheid op de werkvloer …

Wat echt is blijven hangen is het drumbandconcours dat werd georganiseerd. Dan mocht je als jeugdlid de verschillende deelnemende korpsen begeleiden. “De hele dag met een bordje met de naam van het korps er op rondlopen” en “Ademloos toekijken hoe goed de korpsen waren die meededen”. Als je geluk had mocht je met ze mee de bus in richting het voetbalveld als ze aankwamen. Met een beetje pech kwam het korps aan bij Timmerije en moest je met ze lopen richting het eindpunt … en als dat dan ook nog Advendo Sneek is moet je zo hard rennen dat je al moe bent voordat de dag begint.

Over bussen gesproken …. het dagje Zuiderwoude was natuurlijk zeer geslaagd, gezamenlijk concert met de vereniging aldaar en daarna een erg gezellige avond. Ook Efteling en Hellendoorn blijven als hoogtepunt naar voren komen, inclusief onze eigen chauffeur Jan Mengerink. Vrolijke meneer die waarschuwt voor de nooddeuren (maar die niet kan voorkomen dat er bijna iemand uitvalt) en die rustig onderweg even stopt als iemand een beetje niet zo lekker wordt.

Sommige nummers blijven echt vast in je geheugen zitten. Zo is de Elvis Selectie al genoemd, maar ook de Drina mars komt voorbij. Grappig, snel en dan weer langzaam. The Elephant Song heeft ook indruk gemaakt (als je jong bent kan je je voorstellen dat je met je vingers op die muziek kan lopen zoals een olifant dat doet). Dancing Sounds nr 2 schijnt erg nat geregend te zijn tijdens het bezoek aan Hellendoorn en de Radetski Mars is natuurlijk elk jaar weer een wisselend genoegen voor iedereen. Sommigen herinneren zich vooral de koralen die we een tijdlang hebben gespeeld als goed begin van iedere repetitie. Ze kwamen uit het “blauwe boekje”, waar Wim Dollekamp voor gezorgd had.

James Bond Selection, met een heuse film erbij ,opgenomen in Noordijk, een boef die een triangel steelt uit het muziekgebouw … The Pink Panther, met een dansje van roze klarinetleerlingen met een staart …

Uiteraard zijn er ook dingen wat minder leuk, hierbij komen de uniformen als eerste naar voren. “Ze krimpen altijd naarmate ik ouder word”. “Ze passen altijd net niet”.
Zucht….maar weer een nieuwe passen op zolder bij Hermien Steenman, en later in het muziekgebouw.
Op straat lopen is ook niet “echt een hobby”, zo wordt gezegd. Echter wel meteen gevolgd door alle optochten die wèl leuk zijn: het inhalen van de schutterskoning op Pinkstermaandag, de carnavalsoptocht, Sinterklaas inhalen … (wat dan meteen weer nog oudere jeugdherinneringen oproept: wachten op het schoolplein totdat de muziek eindelijk kwam …).

Carla en Sinterklaas.

Even dat van die muziekpakken recht zetten:
De maten van de pakken van Concordia zijn helemaal niet vreemd.
Het zijn door Seezo aangemeten maatpakken van de toenmalige muzikanten.
Als er dan iemand anders in moet, ja dan past het natuurlijk niet helemaal of helemaal niet. Of als de muzikant zich niet meer houdt aan de maten, die hij of zij toen had, dan gaat het ook minder goed.

Ook minder leuk vindt men de acties als collecteren enzovoort, maar het schijnt te

helpen als je met Mirjam een route kiest met boerderijen en grote honden. Het is maar een tip.
Muziek maken willen we graag blijven doen en net als iedereen vinden wij het ledenaantal natuurlijk wat zorgelijk soms. De samenwerking met andere verenigingen wordt dan ook als erg fijn ervaren. Naast bijna noodzakelijk, gelukkig ook erg leuk ! Het Noaberconcert, de kindervoorstelling met Amicitia Geesteren, noem maar op.

Als positieve afsluiter: wij allen zien ons (bij leven en welzijn) wel ons 40-jarig lidmaatschap behalen !

Zoals Carla hiervoor al aangegeven heeft, komen nieuwe muzikanten nogal eens voort uit muzikale families. Om te beginnen heeft Gerry Elbersen al genoemd de muzikaliteit van haar vader in het bloed te hebben. Dat geldt ook weer voor haar dochter Carli. Rondkijkend in het orkest zijn er diverse familierelaties waar te nemen. Van een aantal van deze families zijn foto's beschikbaar, die hieronder te zien zijn. Maar er zijn er meer, zoals Gerrie en Rudie Hietbrink, Gerrit en Hermanda Temmink, als ook de zussen Lydia en Marian Groothornte en Jos en Hans Groothornte. Hopelijk vergeten we niemand.

Links de familie Kempers (1999) rechts de familie Meerman (Stegeman) (2016).

Links de familie Huurneman (2018) en rechts de familie Wanink (2018), voor de door Henk Wanink in het kader van dit jubileum gerealiseerde en aangeboden bank.

Uitsmijter, met zo maar wat foto's.

NL doet in (en om) het gebouw Concordia.

Rechts: Feestmiddag, in het kader van het 75 jarig jubileum bij de Waltakke.

Bert Wanink bakt ze bruin tijdens een muziek-festijn bij het Haarhoes.

Oons vaandel.

Afscheid juf Ria Ligtenbarg (2017 Tormijnschool).

Kenmerk Concordia.

Carnavalsoptocht 2009.

Drukte tijdens het oefenen voor een Noaberconcert.

Eerdere uitgaven Oud Noordijk

Overzicht van de tot nu toe door de Historische Vereniging Oud Noordijk uitgegeven Noariker Jaorgangen en andere publicaties:

Nummer	Jaar	Inhoud
0	1987	Tentoonstelling "OUD NOORDIJK" in de Oale Schole
1	?	Gerrit Jan ter Horst, Oude akten, Rogge maaien, etc.
	1991	Ruilverkaveling "Neederberg"
2	1992	Verkoop1927, Speuren naar sporen, uut vriejen, Noordijker veld, etc.
3	1993	Markenindeling, Verkoopakte, Oudejaarsavond, Stoekzalve, Stamboomonderzoek, etc.
4	1994	Vroegere bewoners, diergeneeskunde, veldnamenonderzoek, Bollert brons, de Nachtegaal, etc.
5	1995	1940-1945, diverse persoonlijke belevingsverhalen uit de tweede wereldoorlog
6	1997	Noariker museum, Hassink Wassink, Harperink, Touwtrekken, etc.
7	1998	Kiekjesbook, bekiek 't maor, foto's van mensen, huizen en dingen, etc.
8	2001	H. Peterkamp,Meister Niehof, Pinksterkermis, Hietbrink, etc.
	2002	Boerderij- en veldnamen in Neede
8	2001	H. Peterkamp, Meister Niehof, Pinksterkermis, Hietbrink, etc.
9	2005	Noaberschap, VV Noordijk, Rika Timmerije, Berend Tormijn, etc.
10	2008	Schooltied, een tied um (nooit) te vergett'n.
11	2009	Jubileumuitgave 25 jaar Oud Noordijk
	2011	Brulfteneugers Anno 1912
12	2012	80 jaar Timmerije, next level in plastics
13	2013	Neede voor 200 jaar
14	2016	Slachtevisite, Reurink (Veldmans), Vrielink, Oud Krantennieuws
15	2017	Oogstdagen, Elshof, Anthony Reurink, Groot Markerink
	2017	Rondum Nee